

صحيح الدعاء والثناء على الله تعالى

Саҳиҳ дуолар ва Аллоҳга ҳамду санолар

Доктор Абдуллоҳ ибн Ҳамуд ал-Фурайх

Дуо одоблари

Аллоҳ таолога ҳамду санолар

Қуръондан дуолар

Намозда ўқиладиган дуолар

Пайғамбаримиз дуолари

Пайғамбаримиз паноҳ
сўраган ишлар

Руқя дуолари

Эрталаб ва кечқурун
ўқиладиган дуолар

عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَمْرِ الْفَرَجِيِّ

Мавзу устига босиб, унга
оид зикр ва дуоларга ўтинг

[do.a.eqtidaa.com](http://doa.eqtidaa.com)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Муқаддима

Оламлар Рабби Аллоҳга ҳамду санолар, олийжаноб Пайғабаримизга, у зотнинг аҳли-оиласи ва барча асҳобларига салавоту саломлар бўлсин.

Бу мўжаз китобча улкан маъноларни ўзида жамлаган турли дуолардан ташкил топган. Аллоҳ таолога ҳамду санолар, Қуръондан дуолар, Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам ўқиб юрган дуолар, у зот соллаллоҳу алайҳи ва саллам паноҳ сўраган калималар, шаръий руқя, эрталаб

ва кечки пайт ўқиладиган зикрлар шулар жумасидан. Шунингдек, дуо одоблари ҳам айтиб ўтилган. Мусулмон биродарим Қуръон ва Суннатда келган ҳамда ўзида кўп яхшиликларни жамлаган дуолар билан Раббига илтижо қилиши учун фақат саҳиҳ дуоларни саралаб олишга ҳаракат қилдим. Ҳар бир дуонинг арабча матни, ўзбекча таржимаси ва унинг қандай ўқилишини ёзиб чиқдик. Дуолар олинган ҳадислар манбасини китоб охирида келтирдим.

Аллоҳ таолодан бу амални Ўзининг юзи учун холис

амаллардан қилишини сўрайман.
Пайғабаримиз Муҳаммадга, у
зотнинг аҳли-оиласи ва барча
асҳобларига Аллоҳнинг салавоту
саломлари бўлсин.

ҳйаруФ-ла думаҲ нби ҳоллудбаА .Д

Дуолар остонасида

Эй мусулмон, сен Раббингга муҳтожсан, Аллоҳ сендан беҳожатдир. Сенга саҳиҳ дуолар тақдим этамиз. Уларга қалбинг билан тайёрлан. Улар барча яхшиликни ўзида жамлаган дуолардир. Қодир бўлганингча улардан ёд ол. Зеро, бир неча дуолар сенинг барча истакларингга етарлидир. Чунки улар лафзи қисқа бўлгани билан маънолари бепоёндыр. Уларнинг ижобати учун қалбинг уйғоқ бўлиши ҳамда Раббинг ҳузурида итоат билан бош эгиб туришинг кифоядир!

Дуо одоблари

Биринчидан: Дуо қилувчи дуони холис Аллоҳга қилиши, уни ёлғиз Аллоҳ таологина ижобат қилишга қодир эканини шак-шубҳасиз билиши, Аллоҳ билан бирга на бирор пайғамбар, на валий, на фаришта, на солиҳ банда ва на ким бўлишидан қатъи назар ҳеч кимни дуосига шерик ҳамда васила қилмаслиги шарт. Аллоҳ таоло айтади:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ [غافر: ١٤]

“(Эй мўминлар,) Аллоҳга — У зот учун динни холис

қилган ҳолингизда дуо-илтижо қилингиз!” (Ғофир, 14).

Иккинчидан: Шуни ёдда тутингки, дуо билан машғул бўлишингизнинг ўзи Аллоҳ яхши кўрадиган буюк ибодатдир. Ижобат бўлиш-бўлмаслигидан қатъи назар дуо қилганингиз учун савоб олаверасиз.

Учинчидан: Аллоҳ таолога, У зот дуойингизни ижобат этишга қодир эканига ишонишингиз ҳамда сизни Аллоҳ таолога яқинлаштирадиган бирор бандага ёки сизни шариатдан бўлмаган тавассулга олиб борадиган ҳеч бир бидъатга

муҳтож эмаслигингизга аниқ ишонишингиз шарт.

Тўртинчидан: Гуноҳларингиз сабаб Аллоҳдан ҳар қанча узоқлашган бўлманг, У зот сизнинг тавба қилишингиз ва Ўзига қайтишингиз билан хурсанд бўлади. Қалбингизга “дуойим ижобат бўлмаса керак” деган ўй ҳамда Аллоҳнинг раҳматидан ноумидлик сизиб киришига асло йўл қўйманг. Аксинча сизнинг тавбангиз ва Аллоҳга юз буришингиз сабабли У зот – бундан беҳожат бўлса-да – хурсанд бўлишини хаёлингизга келтиринг. Аллоҳ таолонинг ушбу сўзларини эсланг:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا﴾ [Зумар: ۵۳]

“Албатта Аллоҳ барча гуноҳларни кечиради” (Зумар, 53);

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ

دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ﴾ [Бقره: ۱۸۶]

“(Эй Пайғамбар,) қачон бандаларим сиздан Мен ҳақимда сўрасалар, айтинг, албатта Мен уларга яқиндирман, дуо қилувчи қачон Менга дуо қилса, унинг дуосини ижобат этаман” (Бақара, 186).

Бешинчидан:

Дуо

қилувчининг ёмоқ-ичмоғи ҳаром касб ортидан топилган бўлмаслиги шарт. Чунки бу нарса

дуони ижобат бўлишдан ман этадиган сабаблардандир. Абу Хурайрадан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бир кишини қуйидагича зикр қилдилар:

«الرَّجُلُ يُطِيلُ السَّفَرَ أَشْعَثَ أَغْبَرَ، يَمُدُّ يَدَيْهِ إِلَى السَّمَاءِ، يَا رَبِّ، يَا رَبِّ، وَمَطْعَمُهُ حَرَامٌ، وَمَشْرَبُهُ حَرَامٌ، وَمَلْبَسُهُ حَرَامٌ، وَغُذِيَ بِالْحَرَامِ، فَأَنَّى يُسْتَجَابَ لِذَلِكَ؟»:

“У соч-соқоли тўзғиган ва чанг-тўзонга ботган ҳолида узоқ сафар қилади. Қўлларини самога чўзиб: “Ё Раб, ё Раб!” дея дуо қилади. Ҳолбуки, еб-ичгани ҳаром, кийгани ҳаром, ҳаром билан озиқланган бўлади. Шундай экан,

қаёқдан дуо си ижобат бўлсин?!”
(Муслим ривояти, 1015).

Олтинчидан: Дуо қилувчи дуо одоблари ва суннатларига риоя қилиши керак. Улар қуйидагилар:

1 Намозга таҳорат олгандек таҳорат олиб, таҳоратли ҳолатда дуо қилиши.

Бухорий ва Муслим “Саҳиҳ”ларида Абу Мусо розияллоҳу анҳудан ривоят қилган ҳадис бунга далилдир. У кишига амакиси Абу Омир розияллоҳу анҳу Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламдан ўзининг ҳаққига дуо олиб беришнитайинлайди.

Абу Мусо келиб буни у зотга айтганида: “Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам сув келтиришни буюрдилар, сўнг у билан таҳорат олдилар, кейин қўлларини кўтариб:

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبِيدِ، أَبِي عَامِرٍ»

“Эй Аллоҳ, Убайд Абу Омирни мағфират эт”, дедилар. Ҳатто мен у зотнинг қўлтиқларининг оқини кўрдим. Сўнг:

«اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنَ النَّاسِ»:

“Эй Аллоҳ, уни қиёмат куни кўп бандаларингдан, ёки кўп одамлардан юқори (даражага) қўйгин”, дедилар”.

Бухорий (4323) ва Муслим (2498) ривояти.

2 Қиблага юзланиши.

3 Икки қўлини кўтариши.

Мазкур икки суннатга Абдуллоҳ ибн Аббос розияллоҳу анҳумо ҳадиси далолат қилади: “Менга Умар ибн Хаттоб розияллоҳу анҳу сўзлаб берди: “Бадр кунида Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам мушрикларга назар солдилар, уларнинг адади минг, у зотнинг саҳобалари эса уч юз ўн тўққиз киши эди. Шунда Аллоҳнинг Пайғамбари қиблага юзландилар, сўнг иккала қўллари очиб:

«اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»:

“Эй Аллоҳ, менга берган ваъдангни рўёбга чиқар, эй Аллоҳ, менга ваъда қилганинг (нусрат) ни бергин...”, дея Раббиларига илтижо қила бошладилар”.

Муслим ривояти, 1763-ҳадис.

4 Дуосини Аллоҳ таолога ҳамду сано ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга салавот билан бошлаши. Бунга далил Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг ҳамроҳи Фазола ибн Убайд розияллоҳу анҳудан ривоят

қилинган ушбу ҳадисдир:
 “Расулуллоҳ соллаллоҳу
 алайҳи ва саллам бир киши
 Аллоҳ таолога мақтов ҳамда
 Пайғамбар соллаллоҳу
 алайҳи ва салламга салавот
 айтмай дуо қилаётганини
 эшитиб қолдилар ва: «عَجَلَ هَذَا»
 “Бу шошилди”, дедилар. Сўнг
 уни чақириб:

«إِذَا صَلَّى أَحَدُكُمْ، فَلْيَبْدَأْ بِتَمْجِيدِ رَبِّهِ جَلَّ
 وَعَزَّ، وَالثَّنَاءِ عَلَيْهِ، ثُمَّ يُصَلِّي عَلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، ثُمَّ يَدْعُو بَعْدُ بِمَا شَاءَ»:

“Қачон бирингиз дуо қилса,
 дуосини Парвардигори аzza
 ва жаллани улуғлаш ва У
 зотга ҳамду сано айтиш

билан бошласин, кейин Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламга салавот айтсин, сўнг хоҳлаганча дуо қилаверсин”, дедилар”.¹

Агар дуони Аллоҳга мақтов айтиш билан бошласа, хоссатан суралар бошида келадиган ҳамд оятларини ўқиса, сўнг Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламга салавот айтса, кейин турли ҳамду санолар билан Аллоҳни мақтаса, дуоси ижобат

¹ Абу Довуд (1481) ва Термизий (3477) Фазола ибн Убайддан ривоят қилган, Албоний “Ас-солат алан-Набий соллаллоҳу алайҳи ва саллам” китоби таҳқиқида (86-бет) “саҳиҳ” деган.

бўлишга янада яқинлашади. (Мазкур оятлар ва ҳамду санолардан айримлари қуйироқда келтирилади.)

- 5 Аллоҳ таолога чиройли гумон қилган ҳамда дуоси ижобат этилишига аниқ ишонган ҳолда дуо қилиши, дуоси ижобатига шошилмаслиги, балки Аллоҳ таоло уни яқинда ижобат этишига қатъий ишониши. Абу Ҳурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам дедилар:

«لَا يَزَالُ يُسْتَجَابُ لِلْعَبْدِ، مَا لَمْ يَدْعُ بِإِثْمٍ أَوْ قَطِيعَةٍ رَحِمٍ، مَا لَمْ يَسْتَعْجِلْ»:

“Модомики банда гуноҳ нарсани ёки қариндош-уруғ билан алоқани узишни сўраб дуо қилмаса, бетоқатлик қилмаса, унинг дуоси ижобат қилинаверади”. Шунда саҳобалар: “Ё Расулуллоҳ, бетоқатлик нима?” деб сўрашди. Пайғамбаримиз:

«يَقُولُ قَدْ دَعَوْتُ وَقَدْ دَعَوْتُ، فَلَمْ أَرِ سَتَجِيبُ لِي، فَيَسْتَحْسِرُ عِنْدَ ذَلِكَ وَيَدْعُ الدُّعَاءَ»:

“Дуо қилдим, дуо қилдим, ҳеч дуойим ижобат бўлганини кўрмадим, — дея малолланиб

дуони тарк қилишдир”, деб жавоб бердилар”.

Муслим ривояти, 2735-ҳадис.

- 6 Аллоҳ таолога У зотнинг гўзал исмлари билан илтижо қилиши, исмлар орасидан дуосига муносибларини ихтиёр этишидир. Агар Аллоҳдан ризқ сўраса, “Ё Розик” (ризқ берувчи зот) деб, агар У зотдан марҳамат сўраса, “Ё Раҳмон, ё Раҳим” (мўминлар ва барча одамлар учун раҳмли) деб, агар У зотдан азизлик сўраса, “Ё Азиз” (иззатли) деб, агар У зотдан мағфират сўраса, “Ё

Ғофур” (кечиримли) деб, агар У зотдан шифо сўраса, “Ё Шофий” (шифо берувчи) деб, ва ҳоказо дуосига муносиб исмлар билан дуо қилади. Аллоҳ таоло айтганидек:

﴿وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا﴾ [الأعراف: ١٨٠]

“Аллоҳнинг гўзл исмлари бордир. Бас, Аллоҳга улар билан дуо қилинглар” (Аъроф, 180).

7 Дуо сўзларини такрор-такрор айтиш ва Аллоҳдан қатъийлик билан сўраш. Ибн Аббос розияллоҳу анҳумо Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг Бадрда асҳоблари ҳаққига қилган

дуоларини қуйидагича ривоят қилади: “Ўшанда у зот:

«اللَّهُمَّ أَنْجِزْ لِي مَا وَعَدْتَنِي، اللَّهُمَّ آتِ مَا وَعَدْتَنِي»:

“Эй Парвардигор, менга ваъда қилган нусратингни бергин. Парвардигор, Сендан аҳдинг ва ваъдангни сўрайман”, деб илтижо қилдилар. Қаттиқ ёлворганларидан ридолари елкаларидан тушиб кетди. Абу Бакр Сиддиқ уни елкаларига қайтариб ўраб:

«يَا نَبِيَّ اللَّهِ كَفَاكَ مُنَاشِدَتَكَ رَبِّكَ»

“Ё Расулуллоҳ, Раббингизга шунча ялиниб-ёлворишингиз етар”, деди (Муслим ривояти, 1763-ҳадис).

Шунингдек, “Саҳиҳайн”да Абу Хурайра розияллоҳу анҳудан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам Давс қабиласи ҳаққига бундай дуо қилганлари айтилади:

«اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا وَاثْتِ بِهِم، اللَّهُمَّ اهْدِ دَوْسًا
وَاثْتِ بِهِم»

“Эй Аллоҳ, Давсни ҳидоят қил ва уларни (Мадинага) келтир, Эй Аллоҳ, Давсни ҳидоят қил ва уларни келтир”.

Бухорий (2937) ва Муслим (2524) ривояти.

8 Овозни кўтармасдан махфий дуо қилиш. Аллоҳ таоло айтади:

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً﴾ [الأعراف: ٥٥]

“Раббингизга тазарру ва махфийлик ила дуо қилинг” (Аъроф, 55). Дуони махфий қилиш ихлосга энг яқин ҳолатдир. Шунинг учун ҳам Аллоҳ таоло Закариё алайҳиссаломнинг дуосини мақтаб, бундай деди:

﴿إِذْ نَادَى رَبَّهُ وَنِدَاءً خَفِيًّا﴾ [مريم: ٣]

“Ўшанда у Раббига махфий нидо қилган эди” (Марям, 3). Тафсир имомлари айтган гапларнинг бирига кўра, у киши ихлосни топиш илинжида шундай дуо қилган.

9 Дуо Аллоҳ таолога ҳамду санони ўз ичига олиши. Чунки Аллоҳ бандаси Унга ҳамду сано айтиш билан машғул бўлишини яхши кўради. Зеро, банда ҳамду сано айтиш билан Аллоҳга ибодат қилади, Аллоҳ эса бандаларидан беҳожат бўлган зотдир. “Икки саҳиҳ ҳадислар тўплами”да Ибн Масъуддан ривоят қилинган ҳадисда Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам бундай деганлар:

«وَلَا أَحَدٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ الْمَدْحُ مِنَ اللَّهِ وَلِذَلِكَ
مَدَحَ نَفْسَهُ»:

“Мақтовни Аллоҳчалик яхши кўрадиган ҳеч кимса йўқ, шунинг учун У зот ўзини мақтади”.

10 Дуо қилувчи дуо ижобат бўладиган вақтларни танлаб, ўша вақтларда Аллоҳга илтижо қилиши.

Қуйидагилар дуо ижобат бўладиган ўринлар экани ҳадисларда айтилган: азон ва иқомат орасидаги вақт, туннинг охирги учдан бир қисми, жума кунининг бир қисми, фарз намозлардан кейин, саждада, ёмғир

ёғганида, мусулмоннинг
биродари учун ғойибона
қилган дуоси, отанинг
фарзандига қилган дуоси,
мусофирнинг дуоси,
мазлумнинг дуоси.

صَحِيحُ الدُّعَا وَالشُّبْحِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

Аллоҳ таолога
ҳамду санолар

Кейинги

Биринчи саҳифага қайтиш

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ
﴿الرَّحِيمِ﴾ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٤﴾

[الفاتحة: ٢-٤]

“Ҳамду сано бутун оламлар
ҳожаси, меҳрибон ва раҳмли,
жазо (қиёмат) кунининг эгаси
— подшоҳи бўлмиш Аллоҳ
учундир” (Фотиҳа, 2-4).

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ
 الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَى وَثُلَاثَ
 وَرَبْعٍ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى
 كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ [Фاطر: 1]

“Ҳамду-сано осмонлар ва ерни илк яратувчи ҳамда (Ўзи билан бандалари ўртасида) фаришталарни икки, уч, тўрт қанотли элчилар (воситачилар) қилувчи Аллоҳ учундир. У зот (яратган) маҳлуқотида Ўзи хоҳлаган нарсани зиёда қилур. Албатта Аллоҳ барча нарсага қодирдир” (Фотир, 1).

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ وَالنُّورَ﴾ [الأنعام: ١]

“Ҳамду сано осмонлар ва ерни
яратган, зулматлар ва нурни
таратган Аллоҳ учундир”
(Анъом, 1).

﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ
الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ﴾ [Сабъ: 1]

“Ҳамду сано Аллоҳ учундир.
У шундай зотки, осмонлардаги
ва ердаги бор нарса Уникидир.
Охиратдаги ҳамду сано ҳам ёлғиз
Унинг учундир. У ҳикмат эгаси
ва барча нарсадан хабардордир”
(Сабаъ, 1).

«الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا
فِيهِ»

*Алҳамду лиллааҳи ҳамдан касийрон
тоййибан мубаарокан фийҳ.*

“Аллоҳга кўп, ҳақиқий-риёсиз,
муборак-хайрлилиги мўл
ҳамдлар бўлсин”.

2

«رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ مِثْلُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
 وَمِثْلُ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الشَّيْءِ
 وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُنَّا لَكَ عَبْدٌ:
 اللَّهُمَّ لَا مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلَا مُعْطِيَ لِمَا
 مَنَعْتَ، وَلَا يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»

*Роббанаа лакал ҳамду мил'ус
 самааваати вал-арзи ва мил'у маа
 ши'таминшай'инбаъд, аҳлус санааи
 вал-мажд, аҳаққу маа қоолал ъабд,
 ва куллунаа лака ъабд: Аллоҳумма
 лаа мааниъа лима аътойта ва
 лаа муътия лимаа манаъта ва лаа
 янфаъу зал-жадди минкал жадд.*

“Эй Раббимиз, Сенга осмонлару ер ва улар ўртасидаги нарсалар миқдорича, яна Ўзинг хоҳлаган нарса миқдорича ҳамд бўлсин. Мақтов ва улуғлик аҳли-эгасисан. Қулинг айтган нарсага энг ҳақли зотсан. Барчамиз Сенга қулмиз. Эй Аллоҳ! Сен берган нарсани тўсувчи, Сен тўсган нарсани берувчи йўқдир! Сенинг олдингда улуғлик эгасига улуғлиги фойда беролмас”.

«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ كُلُّهُ، وَإِلَيْكَ يَرْجِعُ
الْأَمْرُ كُلُّهُ»

*Аллоҳумма лакал ҳамду куллуҳуу
ва илайка яржибул амру куллуҳ.*

“Эй Аллоҳ, барча ҳамд Сенга
бўлсин. Барча ишлар (қиёмат
куни) Сенга қайтади”.

4

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، أَنْتَ الْحَقُّ،
 وَقَوْلِكَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الْحَقُّ،
 وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالتَّارُ حَقٌّ، (وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ،
 وَمُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ حَقٌّ) وَالسَّاعَةُ
 حَقٌّ، اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَعَلَيْكَ
 تَوَكَّلْتُ، (وَإِلَيْكَ أُنَبِّئُ) وَإِلَيْكَ خَاصَمْتُ، وَبِكَ
 حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
 وَأَسْرَرْتُ وَأَعْلَنْتُ، وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي،
 (أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ) لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

Аллоҳумма роббанаа лакал ҳамду
 анта қоййимус самааваати вал-
 арз, ва лакал ҳамду анта роббус
 самааваати вал-арзи ва ман
 фийҳинн, ва лакал-ҳамду анта
 нуурус-самааваати вал-арзи
 ва ман фийҳинн, антал ҳаққу
 ва қовлукал ҳаққу ва ваъдукал
 ҳаққу ва лиқооукал ҳаққу вал-
 жаннату ҳаққун ван-наару
 ҳаққун (ван-набиййууна ҳаққун
 ва Муҳаммадун соллаллоҳу
 алайҳи ва саллама ҳаққун), вас-
 сааъату ҳаққ. Аллоҳумма лака
 асламту ва бика ааманту ва
 ғалайка таваккалту (ва илайка
 анабту) ва илайка хоосомту ва

*бика ҳаакамту фағфир лий маа
қоддамту ва маа аххорту ва
асрорту ва аъланту ва маа анта
аъламу биҳи минний, (антал
муққоддиму ва антал муаххиру)
лаа илааҳа иллаа ант.*

“Эй Аллоҳ! Эй Раббимиз!
Сенга ҳамд бўлсин! Сен
осмонлару ер ва улардагиларни
тутиб турувчидирсан! Сенга
ҳамд бўлсин. Сен осмонлару
ер ва улардагиларнинг
Парвардигоридирсан! Сенга
ҳамд бўлсин. Сен осмонлару ер
ва улардагиларнинг нуридирсан.
Сен Ҳақсан. Ваъданг ҳақ,
сўзинг ҳақ, Сен билан учрашмоқ

ҳақ, жаннат ҳақ, дўзах ҳақ.
 (Набийлар ҳақ, Муҳаммад
 соллаллоҳу алайҳи ва саллам
 ҳақ) ва қиёмат ҳақдир. Эй Аллоҳ!
 Сенга бўйсундим, Сенга иймон
 келтирдим ва Сенга таваккал
 этдим, Сенга тавба қилдим. Сен
 учун талашдим-ёмон кўрдим
 ва Сени ҳакам қилдим. Менинг
 олдин қилганларимни ҳам, кейин
 қилганларимни ҳам, яширину
 ошкор қилганларимни ҳам,
 Ўзинг мендан кўра билувчироқ
 бўлган (гуноҳларим)ни ҳам
 мағфират этгин. (Аввал қилувчи
 ҳам, кейин қилувчи ҳам Сенсан).
 Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”.

﴿اللَّهُمَّ مَلِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَنْ تَشَاءُ
 وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ
 وَتُذِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ
 شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ
 النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
 وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ
 بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾ [آل عمران: ٢٦-٢٧]

“Эй мулку давлат эгаси бўлган
 Аллоҳим, Сен истаган кишингга
 мулк ато қилурсан ва истаган
 кишингдан бу мулкни тортиб

олурсан, истаган кишингни азиз қилурсан ва истаган кишингни хор қилурсан. Бор яхшилик ёлғиз Сенинг қўлингдadir. Албатта Сен барча нарсага қодирсан. Кечани кундузга киритурсан ва кундузни кечага киритурсан, ўликдан тирикни чиқарурсан ва тирикдан ўликни чиқарурсан ҳамда истаган кишингга беҳисоб ризқ берурсан”.

(Булар Оли Имрон сурасининг 26-27 оятларидир. Дуо бошланадиган жойга ишора ўлароқ оят бошидаги “Айтинг” калимаси қасддан тушириб қолдирилди.)

5

«اللَّهُمَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَرَبَّ الْأَرْضِ وَرَبَّ
 الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، رَبَّنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ
 الْحَبِّ وَالنَّوَى، وَمُنْزِلَ التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ
 أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْأَوَّلُ
 فَلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْآخِرُ فَلَيْسَ
 بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ
 شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ،
 اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»

*Аллоҳумма роббас самааваати
 ва роббал арзи ва роббал ʔаршил*

ъазийм. Роббанаа ва робба кулли шай'ин фаалиқол-ҳабби ваннаваа ва мунзилат-тавроота вал-инжийла вал-фурқоон. Аъзузубика мин шарри кулли шай'ин анта аахизум бинаасиятиҳ. Аллоҳумма антал аввалу фалайса қоблака шай', ва антал аахиру фалайса баъдака шай', ва анта зооҳиру фалайса фавқока шай', ва антал баатину фалайса дувнака шай', иқзи аннад дайна ва агнинаа минал фақр.

“Осмонлар Парвардигори, ернинг Парвардигори ва улуғ арш Рабби, бизнинг ҳамда барча нарсанинг Парвардигори, уруғу данакни

ёрувчи-ундирувчи, Таврот, Инжил ҳамда Фурқон (Қуръон)ни нозил этувчиэй Аллоҳ! Сен пешонасидан тутган (яъни, Сенинг салтанатинг остидаги) нарсанинг ёмонлигидан паноҳ беришингни сўрайман. Эй Аллоҳ! Сен Аввалдирсан ва Сендан олдин ҳеч нарса йўқ! Сен Охирдирсан, Сендан сўнг ҳам ҳеч нарса йўқ. Сен Зоҳирдирсан, Сенинг тепангда ҳеч нарса йўқ! Сен Ботиндирсан (яқиндирсан), Сендан яқинда ҳам ҳеч нарса йўқ! Бизнинг устимиздан қарзни ўта ва бизни фақирликдан бой этгил”.

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ مَلَائِكَتَكَ
 وَحَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَأُشْهِدُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَمَنْ فِي الْأَرْضِ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا
 أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأُشْهِدُ أَنَّ
 مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ»

*Аллоҳумма инний ушҳидука
 ва ушҳиду малаикатака ва
 ҳамалата ʔаршика ва ушҳиду
 ман фис-самаавати ва ман
 фил-арзи аннака анталлооҳу лаа
 илааҳа иллаа анта ваҳдака лаа
 шарийка лака ва ашҳаду анна
 Муҳаммадан ʔабдука ва росуулук.*

“Эй Аллоҳ! Мен Сени, малоикаларингни, аршингни кўтариб турувчиларни ва еру осмондаги барчани гувоҳ қилиб айтаман-ки: албатта Сен Аллоҳдирсан ва Сендан ўзга ҳеч бир барҳақилоҳ йўқ. Сен ёлғизсан ва Сенинг ҳеч қандай шеригинг йўқ! Гувоҳлик бераман-ки, Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам Сенинг банданг ҳамда Расулингдир”.

7

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْأَحَدُ الصَّمَدُ، الَّذِي
 لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ»

*Аллоҳумма инний ас'алука
 би-анний ашҳаду аннака
 анталлооҳу лаа илааҳа иллаа
 антал аҳадус сомад, аллазий
 лам ялид ва лам йуулад ва лам
 якун лаҳуу куфуван аҳад.*

“Эй Аллоҳ, мен албатта Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ эканига, Сен туғмаган ва туғилмаган, ҳеч ким унга тенг бўлмаган якка-

ягона, ҳар ишда унга муҳтож бўлинадиган Хожа эканингга гувоҳлик беришим билан Сендан сўрайман”.

(Бу дуо, агар у билан дуо қилинса албатта ижобат этиладиган, у билан сўралса албатта бериладиган Аллоҳнинг исми аъзами – буюк исми экани ҳадисда келган.)

8

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»

Лаа илааҳа иллаллооҳул ъазиймул ҳалийм, лаа илааҳа иллаллооҳу роббул ъаршил ъазийм, лаа илааҳа иллаллооҳу роббус самааваати ва роббул арзи ва роббул ъаршил карийм.

“Улуғ, ҳалим Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Арш эгаси улуғ Аллоҳдан ўзга ҳеч ҳақ илоҳ йўқ.

Осмонлар Рабби, ернинг Рабби,
аршнинг Рабби бўлган карим
Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”.

(Шунингдек, бу дуо ғам-қайғу
ҳолатида ўқиладиган дуолардан.)

«اللَّهُ، اللَّهُ رَبِّي لَا أُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا»

*Аллоҳу Аллоҳу роббий лаа ушрику
биҳи шай’аа.*

“Аллоҳ, Аллоҳ Раббим. Унга ҳеч
бир нарсани шерик қилмасман”.

(Бу дуо ҳам ғам-қайғу ҳолатида
ўқиладиган дуолардан.)

10

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ
 أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا، سُبْحَانَ
 اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ»

*Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу
 лаа шарийка лаҳ, Аллоҳу акбару
 кабийроо, вал-ҳамду лиллааҳи
 касийроо, субҳааналлоҳи
 роббил ъааламийна лаа ҳавла
 ва лаа қуввата иллаа биллааҳил
 ъазийзил ҳакийм.*

“Ёлғиз Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У шериксиздир. Аллоҳ жуда улуғдир. Унга кўпдан-кўп ҳамдлар бўлсин. Оламлар Парвардигори Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир. Бир ҳолатдан бошқа ҳолатга ўтиш ҳам, қувват ҳам Азиз ва Ҳақим бўлган Аллоҳ мадади биландир”.

11

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
 الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ
 إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا
 بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ»

*Лаа илааҳа иллалулооҳу ваҳдаҳуу
 лаа шарийка лаҳуу лаҳул мулку ва
 лаҳул ҳамду ва ҳува ғалаа кулли
 шай'ин қодийр. Субҳааналлооҳи
 вал-ҳамду лиллааҳи ва лаа илааҳа
 иллаллооҳу валлоҳу акбар, ва
 лаа ҳавла ва лаа қуввата илаа
 биллаҳил ғалиййил ғазийм.*

“Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериксиздир. Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уники ва У барча нарсага қодир. Аллоҳ барча айбу нуқсондан покдир. Унга ҳамд бўлсин. Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ ва Аллоҳ энг буюкдир. Бир ҳолатдан бошқа ҳолатга ўтиш ҳам, қувват ҳам Олий ва Буюк бўлган Аллоҳ мадади биландир”.

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ، أُنْجَزَ وَعَدَهُ، وَنَصَرَ
عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ»

*Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳ,
анжаза ваъдаҳ, ва насоро ъабдаҳ,
ва ҳазамал аҳзааба ваҳдаҳ.*

“Аллоҳдан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. У ваъдасининг устидан чиқди, бандасини ғолиб этди, гуруҳларни ёлғиз Ўзи мағлуб қилди”.

13

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ،
وَأَنَا عَلَىٰ عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ
لَكَ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

*Аллоҳумма анта роббий лаа
илааҳа иллаа анта холақтаний ва
ана ʔабдука ва ана ʔалаа ʔаҳдика
ва ваʔдика мас-тавоʔту, аʔуузу
бика мин шарри маа сонаʔту,
абув'у лака би-ниʔматика ʔалайя
ва абув'у лака бизанбий фағфир
лий фа иннаҳуу лаа яғфируз
зунууба иллаа ант.*

“Эй Аллоҳ! Сен Раббимсан ва Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Мен Сенинг кулингман. Мен қурбим етганича Сенинг (алмийсоқда олган) аҳд-паймонинг ва (Пайғамбаринг тилида берган; ширк келтирмаган бандангни жаннатга киритиш) ваъдангга эришишда (қўлимдан келганича тиришиб) турибман. Ўзим қилган нарсалар ёмонлигидан Сендан паноҳ бершингни тилайман. Сенинг менга берган неъматларингни ҳам, қилган гуноҳларимни ҳам эътироф этаман. Мени мағфират эт. Албатта, фақат Сенгина гуноҳларни кечирувчисан”.

14

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْمَنَّانُ، بَدِيعُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ»

Аллоҳумма инний ас'алука би-анна лакал ҳамду лаа илааҳа иллаа антал маннаан, бадийъус самааваати вал-арз, йаа зал-жалаали вал-икрооми йаа ҳаййу йаа қоййуум.

“Парвадигоро! Ҳамд ёлғиз Сенгалиги, Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқлиги, Сенинг ёлғиз, шериксиз ва яхшилиқни инъом қилувчи Зотлигинг билан сўрайман. Эй

осмонлару ернинг яратувчиси,
улуғлик ва икром соҳиби, эй мангу
тирик ва абадий турувчи Зот!”

(Бу дуо, агар у билан дуо қилинса
албатта ижобат этиладиган, у
билан сўралса албатта бериладиган
Аллоҳнинг исми аъзами – буюк
исми экани ҳадисда келган.)

«سُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَكَ رَبَّنَا»

*Субҳаанака маа аъзомака
роббанаа.*

“Сени барча айбу нуқсонлардан
поклайман. Сен нақадар буюксан,
эй Раббимиз!”

«سُبْحَانَ ذِي الْجَبْرُوتِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِبْرِيَاءِ وَالْعَظَمَةِ»

*Субҳаана зил-жабаруути вал-
малакуути вал-кибрийаани вал-
ъазомаҳ.*

“Куч-қудрат, салтанат, киборлик
ва улуғлик соҳиби (барча айбу
нуқсондан) покдир!”

«اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ذُو الْمَلَكُوتِ
وَالْجَبْرُوتِ وَالْكَبْرِيَاءِ وَالْعِظْمَةِ»

*Аллоҳу акбар, Аллоҳу акбар,
Аллоҳу акбару зул-малакуути
вал-жабаруути вал-кибрӣааи
вал-ъазомаҳ.*

“Аллоҳ буюқдир (уч марта айтилади). Салтанат, куч-қудрат, киборлик ва улуғлик соҳибидир!”

«اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيرًا، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيرًا،
وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا»

*Аллоҳу акбару кабийроо, вал-
ҳамду лиллааҳи касийроо, ва
субҳааналлоҳи букротан ва
асийлаа.*

“Аллоҳ жуда буюкдир! Аллоҳга
кўп ҳамд бўлсин! Эртаю кеч
Аллоҳни барча нуқсонлардан
поқлайман!”

Дуо қилувчи Аллоҳ таолога ҳамду сано айтганидан сўнг Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва салламга салавот айтиши мустаҳабдир.

«اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ
مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ،
وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»

Ўқилиши: Аллоҳумма соли ва саллим ъалаа Муҳаммадин ва ъалаа аали Муҳаммад, камаа соллайта ъалаа Иброҳийма ва ъалаа аали Иброҳийм, иннака ҳамийдум мажсийд.

“Эй Аллоҳ! Иброҳимга ва унинг аҳли хонадонига салавот йўллаганинг каби Муҳаммадга ва унинг аҳли хонадонига ҳам салавот йўлла. Албатта Сен мақтовли ва улуғ зотсан”.

صَاحِبِ الدُّعَا وَالشَّعَائِرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

Қуръондан
дуолар

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ﴾
(129)

[التوبة: 129]

“Менга Аллоҳнинг Ўзи
етарлидир! Ҳеч қандай илоҳ йўқ,
фақат Унинг Ўзи бордир! Мен
Унинг Ўзига суяндим. У зот улуғ
арш соҳибидир” (Тавба, 129).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ

مِنَ الظَّالِمِينَ﴾ [الأنبياء: ٨٧]

“Ҳеч илоҳ йўк, магар Ўзинг бордирсан, эй пок Парвардигор, дарҳақиқат мен (ўз жонимга) жабр қилувчилардан бўлиб қолдим” (Анбиё, 87).

رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي
رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ ﴿٤٠﴾ [إبراهيم: ٤٠]

“Парвардигорим, мени ва зурриётимдан бўлган болаларимни намозни тўқис адо этувчи қилгил. Парвардигоро, дуоимни қабул айла” (Иброҳим, 40).

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ وَقَالَ رَبِّ هَبْ

لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ

الدُّعَاءِ ﴿٣٨﴾ [آل عمران: ٣٨]

“Парвардигорим, менга ҳам
Ўз ҳузурингдан бир покиза
фарзанд ато эт! Албатта Сен дуо-
илтижоларимни эшитувчисан”
(Оли Имрон, 38).

﴿رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي
أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ
الْكَافِرِينَ﴾ [آل عمران: ١٤٧]

“Парвардигоро, гуноҳларимизни
ва ишларимиздаги хатоларимизни
мағфират айла, қадамларимизни
собит қил ва бу кофир қавм
устига Ўзинг бизни ғолиб қил!”
(Оли Имрон, 147).

﴿رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي﴾

[القصص: ١٦]

“Парвардигорим, дарҳақиқат мен ўз жонимга жабр қилиб қўйдим. Энди Ўзинг мени мағфират қилгин” (Қасас, 16).

﴿رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا
وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾

[البقرة: ٢٥٠]

“Парвардигоро, устимиздан сабру тоқат ёғдиргил, қадамларимизни собит қил ва Ўзинг бизни бу кофир қавм устига ғолиб қил!”
(Бақара, 250).

﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا
وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ

الْوَهَّابُ ﴿٨﴾ [آل عمران: ٨]

“Парвардигоро, бизни ҳидоят қилганингдан кейин энди дилларимизни ҳақ йўлдан оғдирма ва бизга Ўз ҳузурингдан раҳмат ато эт! Албатта Сенгина барча яхшиликларни ато этувчисан!” (Оли Имрон, 8).

10

﴿رَبِّ أَسْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٥﴾ وَيَسِّرْ لِي

أَمْرِي ﴿٢٦﴾﴾ [طه: ٢٥-٢٦]

“Парвардигорим, қалбимни кенг, ишимни осон қилгин”
(Тоҳо, 25-26).

11

﴿مَسَّنِي الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾﴾

[الأنبياء: ٨٣]

“Мени бало ушлади. Ўзинг раҳм-шафқат қилувчиларнинг раҳмлироғидирсан” (Анбиё, 83).

﴿رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ﴾
 ﴿وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِ﴾

[المؤمنون: 97-98]

“Парвардигорим, мен Сендан шайтонларнинг васвасаларидан паноҳ беришингни сўрайман. Яна мен Сендан, ё Парвардигорим, улар менинг ҳузуримга келишларидан паноҳ беришингни сўрайман” (Муъминун, 97-98).

﴿رَبَّنَا أَصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ

عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا﴾ [الفرقان: ٦٥]

“Парвардигоро, Ўзинг бизлардан жаҳаннам азобини даф қилгин. Дарҳақиқат унинг азоби кетмас — мангу азобдир” (Фурқон, 65).

﴿وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا
رَبَّنَا افْتَحْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنْتَ
خَيْرُ الْفَاتِحِينَ﴾ [الأعراف: ٨٩]

“Раббимизнинг илми ҳамма нарсани қамраб олгандир. Аллоҳнинг Ўзига таваккул қилдик (суяндик). Парвардигоро, биз билан қавмимиз ўртасида ҳақ ҳукм қилгайсан. Ўзинг ҳукм қилувчиларнинг яхшироғидирсан” (Аъроф, 89).

15

﴿أَرْزُقْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ﴾ ﴿١١٤﴾

[المائدة: ١١٤]

“Бизни ризқлантиргин. Албатта Сен энг яхши ризқ берувчидирсан”
(Моида, 114).

16

﴿رَبَّنَا آتِنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً وَهَيِّئْ لَنَا

مِنْ أَمْرِنَا رَشَدًا﴾ ﴿١٠﴾ [الكهف: ١٠]

“Парвардигоро, бизларга ўз хузурингдан раҳмат — марҳамат ато этгин ва бизларнинг ишимизни Ўзинг ўнглагин” (Каҳф, 10).

17

﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي
بِالصَّالِحِينَ﴾ [الشعراء: ٨٣]

“Парвардигорим, менга ҳикмат-
илм ҳадя этгин ва мени солиҳ
бандаларинг қаторига қўшгин”
(Шуаро, 83).

18

﴿رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ [طه: ١١٤]

“Раббим, илмимни зиёда
қилгин!” (Тоҳо, 14).

﴿رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ

فَقِيرٌ﴾ [القصاص: ٢٤]

“Парвардигорим, мен Ўзинг мен учун нима яхшилик (яъни ризқ) туширсанг, ўшанга муҳтождирман” (Қасас, 24).

﴿رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ (٧٤)

[الفرقان: ٧٤]

“Парвардигоро, Ўзинг бизларга жуфти ҳалолларимиздан ва зурриётларимиздан шод-хуррамлик ҳадя этгин ва бизларни тақводорларга пешво қилгин”
(Фурқон, 74).

﴿رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
 أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ
 صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَدْخِلْنِي بِرَحْمَتِكَ فِي
 عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ﴾ [النمل: ١٩]

“Парвардигорим, мени Сен менга ва ота-онамга инъом этган неъматингга шукр қилишга ва Ўзинг рози бўладиган яхши амалларнигина қилишга муваффақ этгин ва мени ҳам Ўз фазлу раҳматинг билан солиҳ бандаларинг қаторига киритгин”
 (Намл, 19).

﴿رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ﴾ ﴿١٢٧﴾ ﴿وَتُبَّ عَلَيْنَا إِنَّكَ أَنْتَ

التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ ﴿١٢٨﴾ [البقرة: ١٢٧-١٢٨]

“Парвардигоро, биздан
(амалимизни) ўзинг қабул
айла. Шубҳасиз, сен эшитувчи,
билувчисан... Ва тавба-
тазарруларимизни қабул эт!
Шубҳасиз, сен тавбаларни
қабул қилувчи, раҳмлисан”
(Бақара, 127-128).

صَحِيحُ الدُّعَاءِ وَالشَّعَائِرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

**Намозда
ўқиладиган
дуолар**

1

«اللَّهُمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ
 بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ
 كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ
 اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»

*Аллоҳумма бааъид байний
 ва байна хотоойаая камаа
 бааъадта байнал-машириқи
 вал-мағриб, Аллоҳумма
 наққиний мин хотоойаая камаа
 юнақос савбул абязу минад
 данас, Аллоҳуммагсилний мин
 хотоойаая бис-салжи вал-маа'и
 вал-барод.*

“Эй Аллоҳим, мен билан хатоларим орасини мағриб билан машрик ўртасини узоқ қилганинг каби йироқ эт. Эй Аллоҳ! Оппоқ либос кирликдан тозалангани каби мени ҳам хатоларимдан тозала. Эй Аллоҳ! Мени хатоларимдан қор билан, сув билан ва дўл билан юв-покла!”

Бу “истифтоҳ” (намоз бошида ўқиладиган) дуолардандир.

«اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ، وَمِيكَائِيلَ،
وَأِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ،
عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ
عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي
لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ
تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»

*Аллоҳумма робба жаброоийла
ва мийкааийла ва исроофийл,
фаатирос самааваати вал-арзи
ъаалимал зойби ваи-шаҳаадати
анта таҳкуму байна ъибаадика
фиймаа каануу фийҳи яхталифуун,
ихдиний лимахтулифа фийҳи минал-
ҳаққи би изник, иннака таҳдий ман
ташаау илаа сироотим мустақийм.*

“Жаброил, Микоил ва Исрофилнинг Парвардигори, осмонлару ернинг холиқи, ошкору ғайб ишларни билувчи Эй Аллоҳ! Албатта Сен бандаларинг тортишиб қолган нарсаларда ҳукм қилурсан. Ўз изнинг билан ихтилоф қилинган ҳаққа мени бошла. Албатта Сен хоҳлаган кишингни тўғри йўлга йўлловчисан”.

(Буҳамнамоз бошлашда, хоссатан таҳажжуд намозида ўқиладиган “истифтоҳ” дуоларидандир. Шунингдек, ҳақ ноаниқ бўлиб, қалбга шубҳа оралаганда ҳам айтилади).

3

«وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ حَنِيفًا، وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلَاتِي، وَنُسُكِي، وَمَحْيَايَ، وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لَا شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ رَبِّي، وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي، وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاعْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعًا، إِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، وَاهْدِنِي لِأَحْسَنِ الْأَخْلَاقِ لَا يَهْدِي لِأَحْسَنِهَا إِلَّا أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا لَا يَصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا إِلَّا أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»

*Важжаҳту важҳия лиллазий
 фаторос самааваати вал-арзо
 ҳанийфан ва маа ана минал
 муширкийн, инна солаатий ва
 нусукий ва маҳйаая ва мамаатий
 лиллаҳи роббил ѓааламийн,
 лаа шарийка лаҳу ва би-залика
 умирту ва ана минал муслимийн.
 Аллоҳумма антал-малику лаа
 илааҳа иллаа ант, анта роббий
 ва ана ѓабдук, золамту нафсий
 ваътарофту би-занбий фағфир
 лий зунуубий жамийъан иннаҳуу
 лаа яғфируз зунууба иллаа ант,
 ваҳдиний ли-аҳсанил ахлаақи
 лаа яҳдий ли-аҳсаниҳаа иллаа*

*ант, васрифъ ъанний саййиаҳаа
лаа ясрифу ъанний саййиаҳаа
иллаа ант, лаббайка ва саъдайка
вал-хойру куллухуу фий ядайка
ваш-шарру лайса илайк, ана
бика ва илайк, табаарокта ва
таъаалайта астағфирука ва
атуубу илайк.*

“Осмонлару ерни яратган Зотга мусулмон бўлиб юзландим ва мен мушриклардан эмасман. Албатта намозим, қурбонлигим, ҳаётим ва ўлимим оламлар Парвардигори бўлмиш Аллоҳ учундир. Унинг шериги йўқ. Мен шунга буюрилдим

ва мен бўйсунувчилар-
муслмонларданман. Эй Аллоҳ!
Сен Малик (Подшоҳ)сан ва
Сендан ўзга ҳеч бир ҳақ илоҳ йўқ.
Сен Парвардигоримсан ва мен
Сенингқулингман. Мен(гуноҳлар
қилиб) ўзимга зулм қилдим ва
гуноҳларимни эътироф этдим.
Менинг барча гуноҳларимни
кечир. Албатта гуноҳларни ёлғиз
Сен кечирувчисан. Мени энг
гўзал хулқларга йўлла. Албатта
гўзал хулқлар сари ёлғиз Сенгина
ҳидоят этасан. Мендан ёмон
хулқларни кеткиз. Албатта ёмон
хулқларни фақат Сенгина мендан

кетказишга қодирсан. Мен Сенинг
 итоатингда турувчиман ва Сенинг
 итоатингда бўлувчиман. Барча
 яхшилик Сенинг кўлингдир
 ва ёмонлик Сендан бўлмас. Мен
 Сен биланман (яъни, мададинг
 билан қоимман, борман) ва
 Сенга (қайта)ман. Сен улуғ ва
 олий бўлдинг. Сендан истиффор
 тилайман ва Сенга тавба(лар)
 этаман”.

(Бу ҳам намоз бошлашда,
 хоссатан таҳажжуд намозида
 ўқиладиган “истифтоҳ”
 дуоларидандир).

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ
اغْفِرْ لِي»

*Субҳаанакаллоҳумма роббанаа
ва биҳамдика, Аллоҳуммағфир
лий.*

“Эй Аллоҳ! Сен (барча айбу
нуқсондан) покдирсан. Эй
Парвардигоримиз! Сенинг
ҳамдинг билан тасбеҳ айтдим.
Эй Аллоҳ! Мени мағфират эт”.

*(Бу дуони руку ва саждада айтиш
суннатдир)*

«اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخِطِكَ،
وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا
أَثْنَيْتَ عَلَيَّ نَفْسِكَ»

Аллоҳумма аъузу би ризоока мин сохотик, ва би муъаафаатика мин ъуқуубатик. Ва аъузу бика минка лаа уҳсий санаа'ан ъалайка анта камаа аснайта ъалаа нафсик.

“Эй Аллоҳ! Мен Сенинг розилигинг билан менга ғазаб

қилишингдан паноҳ беришингни,
афву кечиришинг билан
мени азоблашингдан паноҳ
беришингни сўрайман. Мен
Сендан менга Ўзингдан паноҳ
беришингни тилайман. Сенга
бўлган ҳамду санонинг ҳисобига
етолмайман. Сен ўзингга сано
айтганинг кабидирсан”.

(Бу дуони саждада айтиш
суннатдир)

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ دِقَّةً، وَجِلَّةً،
وَأَوَّلَهُ وَآخِرَهُ وَعَلَانِيَتَهُ وَسِرَّهُ»

*Аллоҳумагфир лий замбий куллаҳ,
диққоҳуу ва жилаҳ, ва аввалаҳуу
ва аахироҳ, ва ғалааниятаҳуу ва
сирроҳ.*

“Эй Аллоҳ! Менинг барча
гуноҳларимни, каттаю кичик,
аввалу охир ва сиру ошкорини
мағфират эт”.

(Бу дуони саждада айтиш
суннатдир)

7

«اللَّهُمَّ اجْعَلْ لِي فِي قَلْبِي نُورًا، وَفِي لِسَانِي
 نُورًا، وَفِي سَمْعِي نُورًا، وَفِي بَصَرِي نُورًا،
 وَمِنْ فَوْقِي نُورًا، وَمِنْ تَحْتِي نُورًا، وَعَنْ
 يَمِينِي نُورًا، وَعَنْ شِمَالِي نُورًا، وَمِنْ بَيْنِ
 يَدَيَّ نُورًا، وَمِنْ خَلْفِي نُورًا، وَاجْعَلْ فِي
 نَفْسِي نُورًا، وَأَعْظِمْ لِي نُورًا»

*Аллоҳуммажъал лий қолбий
 нууроо, ва фий лисаний нууроо,
 ва фий самъий нууроо, ва фий
 басорий нууроо, ва мин фавқий
 нууроо, ва мин таҳтий нууроо,*

*ва ёан ямийний нууро, ва ёан
шимаалий нууроо, ва мин байни
ядайя нууроо, ва мин холфий
нууроо, ваъжал фий нафсий
нууроо, ва аъзим лий нууроо.*

“Эй Аллоҳ! Менинг калбимда,
тилимда, эшитишим-қулоғимда,
кўзимда, устимдан, остимдан,
ўнгимдан, чапимдан, ёнимда
ва ортимдан нур қил. Менинг
ўзимда нур қил. Менда нурни
кўп қил”.

(Бу дуони саждада, хоссатан
тунги намоз – таҳажжудда айтиш
суннатдир)

8

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ،
وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

*Аллоҳумма инний аъуузу бика
мин ъазааби жаҳаннама ва мин
ъазабил қобр, ва мин фитнатил
маҳйаа вал-мамаати ва мин
шарри фитнатил масийҳид
дажжаал.*

“Парвардигоро! Мен Сендан
жаҳаннам азобидан, қабр
азобидан, тириклик ва ўлим
фитнасидан ҳамда Масиҳ Дажжол

фитнасининг ёмонлигидан паноҳ
беришингни сўрайман”.

(Бу дуони охириги ташаҳҳудда
саломдан аввал айтиш суннатдир)

«اللَّهُمَّ أَعِنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ،
وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»

*Аллоҳумма аъинний ъала зикрика
ва шукрика ва ҳусни ъибаадатик.*

“Эй Аллоҳ! Сени зикр этишга, Сенга
шукр қилишга ва гўзал ибодатингга
мени мушарраф эт-кўмак бер”.

(Бу дуони охириги ташаҳҳудда
саломдан аввал айтиш суннатдир)

10

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ وَمَا أَخَّرْتُ،
 وَمَا أَسْرَرْتُ وَمَا أَعْلَنْتُ، وَمَا أَسْرَفْتُ،
 وَمَا أَنْتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ
 وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ»

*Аллоҳуммағфир лий маа
 қоддамту ва маа аххорту ва маа
 асрорту ва маа аъланту ва маа
 асрофту ва маа анта аъламу
 биҳи минний, антал муқоддиму
 ва антал муаххиру лаа илааҳа
 иллаа ант.*

“Парвардигоро! Менинг аввал қилганларимни ҳам, охир (кейин) қилганларимни ҳам, яширин қилганларимни ҳам, ошкор қилганларимни ҳам, исрофларимни ҳам ва Ўзинг мендан кўра яхшироқ биладиган (ишларим – гуноҳларим)ни ҳам мағфират эт. Аввал этувчи ҳам, охир этувчи ҳам Сенсан. Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ”.

(Бу дуони охирги ташаҳҳудда саломдан аввал айтиш суннатдир)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْمَأْثِمِ،
وَالْمَغْرَمِ»

*Аллоҳумма инни аъуuzu бика
минал ма'сами вал-мағром.*

“Парвардигоро! Мен Сендан
гуноҳ ва қарздан паноҳ
беришингни сўрайман!”

(Бу дуони охирги ташаҳҳудда
саломдан аввал айтиш суннатдир)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنَ النَّارِ»

*Аллоҳумма инний ас'алукал
жанната ва аъузу бика минан
наар.*

“Парвардигоро! Мен Сендан
жаннатни сўрайман ва дўзахдан
паноҳ беришингни тилайман”.

(Бу дуони охирги ташахҳудда
саломдан аввал айтиш суннатдир)

13

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبُخْلِ وَأَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْجُبْنِ وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْدَلِ
الْعُمُرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الدُّنْيَا وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»

*Аллоҳумма инни аъуузу бика
минал бухли ва аъуузу бика минал
жубни ва аъуузу бика ан уродда
илаа арзалил ъумури ва аъуузу
бика мин фитнатид дунйаа ва
аъуузу бика мин ъазаабил қобр.*

“Парвардигоро! Мен Сендан
бахиллик, кўрқоқлик ва тубан-

разилумр(ҳаёт)га қайтарилишдан
паноҳ беришингни сўрайман.
Эй Аллоҳ! Мен Сендан дунё
фитнаси ва қабр азобидан паноҳ
беришингни сўрайман”.

(Бу дуони охириги ташаҳҳудда
саломдан аввал айтиш суннатдир)

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا
وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي
مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ، وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ
الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»

*Аллоҳумма инний золамту
нафсий зулман касийрон ва лаа
яғфируз зунууба иллаа ант,
фағфирлий мағфиротан мин
ъиндика варҳамний, иннака
антал гофуурур роҳийм.*

“Парвардигоро! Албатта мен
ўз нафсимга кўп зулмлар

қилдим. Гуноҳларни ёлғиз
Сенгина кечирувчисан. Мени ўз
марҳаматинг — ўз томонингдан
бўладиган мағфират билан кечир,
раҳм эт! Албатта Сен кечирувчи
ва раҳмли зотдирсан”.

(Бу дуони намозда айтиш
суннатдир. Уни саждада ёки
охирги ташаҳҳуддан кейин
саломдан аввал айтиш суннатдир)

«اللَّهُمَّ حَاسِبِي حِسَابًا يَسِيرًا»

*Аллоҳумма ҳаасибний ҳисаабан
ясийроо.*

“Эй Аллоҳ! Мени енгил ҳисоб-
китоб қилгин!”

(Бу дуони намозда айтиш
суннатдир. Уни саждада ёки
охирги ташаҳҳуддан кейин
саломдан аввал ўқиса бўлади)

«رَبِّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ»

*Робби қиний ъзаабака явма
табъасу ъбаадак.*

“Раббим! Бандаларинг қабрларидан чиқариладиган кунда мени азобингдан сақлагин!”

шитйа адзоман иноуд уБ)
икё ададжас инУ .ридтаннус
нийек наддуҳхашат игрихо
(идалўб асиқў лавва надмолас

صَاحِبِ الدِّعَاءِ وَالشَّيْءِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

Пайғамбаримизнинг
дуолари

← Кейинги

Биринчи саҳифага қайтиш

«اللَّهُمَّ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي
الْآخِرَةِ حَسَنَةً، وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»

*Аллоҳумма роббанаа аатиная
фид-дунйаа ҳасанатан ва фил-
аахироти ҳасанатан ва қинаа
ъазаабан наар.*

“Эй Аллоҳ, эй Парвардигоро,
бизга бу дунёда ҳам яхшилик ато
қил, охиратда ҳам яхшилик ато эт
ва бизни дўзах азобидан асра».

(Бу дуо Расулуллоҳ соллаллоҳу
алайҳи ва салламнинг энг кўп
айтадиган дуолари эди)

«اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي،
وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»

*Аллоҳуммағфир лий варҳамний
вахдиний ва ғаафиний варзуқний.*

“Парвардигоро, мени мағфират
эт. Менга раҳм эт. Мени ҳидоят
қил, менга офият (соғлик) ато эт
ва менга ризқ бер”.

(Бу дуо ўзида дунёю охират
яхшиликларини жамлаган
дуодир)

«اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلَالِكَ عَنْ حَرَامِكَ
وَآغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ»

*Аллоҳуммакфиний биҳалаалика
ъан ҳароомика ва азниний
бифазлика ҳамман сиваак.*

“Эй Аллоҳ! Мени ҳалолинг
билан ҳаромингдан сақла, фазлу
марҳаматинг билан ўзгалардан
беҳожат эт”.

(Бу дуо қарзни тўлашда
ўқиладиган дуодир)

4

«اللَّهُمَّ مُصَرِّفَ الْقُلُوبِ صَرِّفْ قُلُوبَنَا
عَلَى طَاعَتِكَ» «يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ
قَلْبِي عَلَى دِينِكَ»

*“Аллоҳумма мусоррифал қулууби
сорриф қулуубанаа ъалаа
тооъатик”. “Йаа муқоллибал
қулууби саббит қолбий ъалаа
дийник”.*

“Эй қалбларни ўзгартириб
турувчи Аллоҳим, қалбларимизни
тоатингга буриб қўйгин”. “Эй,

қалбларни айлангириб турувчи
Зот, қалбимни динингда собит
(мустаҳкам) қилгин”.

(Бу дуо ҳақ узра собит туриш
учун ўқиладиган дуо бўлиб,
Пайғамбаримиз соллаллоҳу
алайҳи ва саллам уни кўп айтар
эдилар)

5

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنَ الْخَيْرِ كُلِّهِ عَاجِلِهِ
 وَآجِلِهِ، مَا عَلِمْتُ مِنْهُ وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، وَأَعُوذُ
 بِكَ مِنَ الشَّرِّ كُلِّهِ، عَاجِلِهِ وَآجِلِهِ مَا عَلِمْتُ
 مِنْهُ، وَمَا لَمْ أَعْلَمْ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ مِنْ
 خَيْرِ مَا سَأَلَكَ عَبْدُكَ وَنَبِيُّكَ مُحَمَّدٌ صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَادَ مِنْهُ عَبْدُكَ
 وَنَبِيُّكَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ وَمَا قَرَّبَ
 إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ
 وَمَا قَرَّبَ إِلَيْهَا مِنْ قَوْلٍ أَوْ عَمَلٍ، وَأَسْأَلُكَ
 أَنْ تَجْعَلَ كُلَّ قَضَاءٍ تَقْضِيهِ لِي خَيْرًا»

Аллоҳумма инний ас'алука минал хойри куллиҳи ѓаажилиҳи ва аажилиҳи маа ѓалимту минҳу ва маа лам аълам. Ва аъуuzu бика минаш шарри куллиҳи ѓаажилиҳи ва аажилиҳи маа ѓалимту минҳу ва маа лам аълам. Аллоҳумма инний ас'алука мин хойри маа са'алака ѓабдука ва набийюк, ва аъувзу бика мин шарри маа ѓааза биҳи ѓабдука ва набийюк. Аллоҳумма инний ас'алукал жанната ва маа қорроба илайҳаа мин қовлин ав ѓамал, ва аъуuzu бика минан наари ва маа қорроба илайҳаа мин қовлин ав ѓамал. Ва ас'алука ан тажъала кулла қозооин қозойтаҳуу лий хойроо.

“Эй Аллоҳ, Сендан барча яхшиликларни — яқиндаги ва келажакдаги, мен билган ва билмаган яхшиликларни беришингни сўрайман. Сендан барча ёмонликлардан — яқиндаги ва келажакдаги, мен билган ва билмаган ёмонликлардан паноҳ тилайман. Эй Аллоҳ, Сендан қулинг ва Пайғамбаринг Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам сўраган яхшиликларни сўрайман. Сендан қулинг ва Пайғамбаринг паноҳ тилаган барча ёмонликлардан паноҳ

тилайман. Эй Аллоҳ, мен Сендан жаннатни ва жаннатга яқин қиладиган сўз ё амалларни сўрайман. Мен Сендан дўзахдан, дўзахга яқин қиладиган сўз ё амаллардан паноҳ тилайман. Сен тақдир қиладиган қадарнинг барчасини мен учун яхшилик қилишингни сўрайман”.

(Бу дуо ўзида анвойи яхшиликларни жамлаган комил дуолардандир)

6

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ، أَصْلِحْ
 لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِيْ
 ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

*Я ҳайю я қойууму бироҳматика
 астағийс, аслиҳ ли ша'ний
 куллаҳуу ва лаа такилниий ила
 нафсий торфата ѓайн.*

“Эй мангу ҳаёт ва абадий
 турувчи зот! Сенинг раҳматинг
 билан мадад сўрайман. Менинг
 бутун шаъним-ишимни ўнгла ва
 мени бирон бир лаҳза ҳам ўзимга
 топшириб қўйма”.

(Бу дуо ғам-ташвишда
 ўқиладиган дуодир)

7

«اللَّهُمَّ إِنِّي عَبْدُكَ ابْنُ عَبْدِكَ ابْنُ أُمَّتِكَ
 نَاصِيَتِي بِيَدِكَ مَاضٍ فِيَّ حُكْمُكَ عَدْلٌ
 فِيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ
 سَمِيَتْ بِهِ نَفْسُكَ أَوْ أَنْزَلْتَهُ فِي كِتَابِكَ أَوْ
 عَلَّمْتَهُ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ أَوْ اسْتَأْثَرْتَ بِهِ
 فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ أَنْ تَجْعَلَ الْقُرْآنَ
 رِبْعَ قَلْبِي وَنُورَ بَصَرِي وَجِلَاءَ حُزْنِي
 وَذَهَابَ هَمِّي»

*Аллоҳумма инний ʔабдука-
 бну ʔабдика-бну аматик,
 наасиятий биядик, маазин фиййа*

*ҳукмук, ъадлун фиййа қозооук,
ас'алука бикуллисмин ҳува лака
саммайта биҳи нафсака ав
анзалтаҳуу фий китаабика ав
ъалламтаҳуу аҳадан мин холқика
ависта'сарта биҳи фий ъилмил
гойби ъиндак, ан тажъалал
қур'аана робийъа қолбий ва
нууро содрий ва жилаа'а ҳузний
ва заҳааба ҳаммий.*

“Эй Аллоҳим! Албатта,
мен Сенинг қулингдирман.
Қулингнинг ўғлиман. Чўрингнинг
ўғлиман. Пешонам қўлингда
(яъни, мен Сенинг салтанатинг-
ҳукминг остидаман). Ҳукминг
менинг устимда жорийдир.

Менинг устимдаги қазо (амр-хукминг) адолатдир. Сенинг учун бўлган ҳар бир исм билан Сендан сўрайман. У исм билан Ўзингни номлаган, ёки бирон китобингда нозил қилган, ёки уни бирон бандангга билдирган, ёки Ўз олдингдаги ғайб илмида олиб қўйган эдинг. Шу исмларнинг ҳаммаси билан сўрайман. Қуръонни калбимнинг баҳори, кўзимнинг нури, маҳзунлигимни кетказувчи ва ташвишимни аритувчи қил”.

(Бу дуо ташвиш ва хафаликда ўқиладиган дуодир)

8

«اللَّهُمَّ لَا سَهْلَ إِلَّا مَا جَعَلْتَهُ سَهْلًا،
وَأَنْتَ تَجْعَلُ الْحَزْنَ سَهْلًا إِذَا شِئْتَ»

*Аллоҳумма лаа саҳла иллаа маа
жаъалтаҳуу саҳлаа, ва анта
тажъалул ҳазна саҳлан иза ши'т.*

“Эй Аллоҳ! Фақат Сен енгил этган
нарсагина енгилдир. Агар Сен
хоҳласанг, оғирлик-қаттиқликни
ҳам енгил этувчидирсан”.

(Бу дуо ишлар қийинлашганда
енгиллатиш учун ўқиладиган
дуодир)

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْهُدَىٰ وَالتُّقَىٰ،
وَالْعَفَافَ وَالْغِنَىٰ»

*Аллоҳумма инний ас'алукал ҳудаа
ват-туқоо вал-ъафаафа вал-гинаа.*

“Эй Аллоҳ, мен Сендан ҳидоят,
такво, иффат ва бойлик-
беҳожатлик сўрайман”.

10

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي، وَسَدِّدْنِي»

Аллоҳуммаҳдиний ва саддидний.

“Эй Аллоҳ, мени ҳидоят қил ва
тўғри йўлга йўлла!”

11

«اللَّهُمَّ أَصْلِحْ لِي دِينِي الَّذِي هُوَ عِصْمَةٌ
 أَمْرِي، وَأَصْلِحْ لِي دُنْيَايَ الَّتِي فِيهَا مَعَاشِي،
 وَأَصْلِحْ لِي آخِرَتِي الَّتِي فِيهَا مَعَادِي،
 وَاجْعَلِ الْحَيَاةَ زِيَادَةً لِي فِي كُلِّ خَيْرٍ،
 وَاجْعَلِ الْمَوْتَ رَاحَةً لِي مِنْ كُلِّ شَرٍّ»

*Аллоҳумма аслиҳ лий
 дийнияллазий ҳува ʻисмату
 амрий, ва аслиҳ лий дунйааял-
 латий фийҳаа маъааший, ва
 аслиҳ лий аахиротий аллатий
 фийҳаа маъаадий, ваҗъалил
 ҳайаата зийаадатан лий фий
 кулли хойр, ваҗъалил мавта
 рооҳатан лий мин кулли шарр.*

“Ей Аллоҳ! Бутун ишимнинг боғичи бўлган динимни ислоҳ қил. Мен ҳаёт кечирадиган дунёмни ислоҳ қил. Қайтишим, борар ерим бўлган охиратимни ислоҳ қил. Дунёда яшашни яхшиликларим зиёда бўлишига сабаб қил. Ўлимни мен учун ҳар бир ёмонликдан роҳат қил”.

«اللَّهُمَّ إِنَّكَ عَفُوفٌ تُحِبُّ الْعَفْوَ
فَاعْفُ عَنِّي»

*Аллоҳумма иннака ғафуввун
туҳҳибул ғафва фаъфу ғанний.*

“Ё Аллоҳ, албатта Сен афв қилишни яхши кўрадиган афв қилувчи зотсан. Шундай экан, мени афв қил”.

«اللَّهُمَّ اقْسِمْ لَنَا مِنْ خَشِيَّتِكَ مَا يَحُولُ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَ مَعَاصِيكَ، وَمِنْ طَاعَتِكَ
 مَا تُبَلِّغُنَا بِهِ جَنَّتِكَ، وَمِنَ الْيَقِينِ مَا
 تُهَوِّنُ بِهِ عَلَيْنَا مُصِيبَاتِ الدُّنْيَا، وَمَتَّعْنَا
 بِأَسْمَاعِنَا وَأَبْصَارِنَا وَقُوَّتِنَا مَا أَحْيَيْتَنَا،
 وَاجْعَلْهُ الْوَارِثَ مِنَّا، وَاجْعَلْ ثَأْرَنَا عَلَى
 مَنْ ظَلَمَنَا، وَانصُرْنَا عَلَى مَنْ عَادَانَا، وَلَا
 تَجْعَلْ مُصِيبَتَنَا فِي دِينِنَا، وَلَا تَجْعَلِ الدُّنْيَا
 أَكْبَرَ هَمِّنَا وَلَا مَبْلَغَ عِلْمِنَا، وَلَا تُسَلِّطْ
 عَلَيْنَا مَنْ لَا يَرْحَمُنَا»

Аллоҳуммақсим ланаа мин хошятика маа таҳуулу байнанаа ва байна маъаасийк, ва мин тооъатика маа тубаллиғунаа биҳиш жаннатак, ва минал яқийни маа туҳаввину биҳиш ғалайнаа масооибад дунйаа, ва маттиънаа би асмааъинаа ва абсооринаа ва қувваатина маа аҳяйтанаа. Ва жъалҳул ваариса миннаа. Ва жъал са'ронаа ғалаа ман золаманаа. Вансурнаа ғалаа ман ғаадаана. Ва лаа тажъал мусийбатанаа фий дийнинаа. Ва лаа тажъалид дунйаа акбаро ҳамминаа ва лаа маблағо ғилминаа. Ва лаа тусаллит ғалайнаа ман лаа ярҳамунаа.

“Парвардигор, бизга Ўзингга осийлик қилишдан тўсадиган кўрқув бер, жаннатингга элтадиган тоат бер. Бизга дунё мусибатларини енгил қиладиган иймон-ишонч бер. Парвардигор, биз тирик эканмиз, қулоқларимиз, кўзларимиз ва қувватимиздан фойдалантир. Шуни биздан мерос қилиб қолдир. Бизга зулм қилганлардан ўч олдир. Бизни душманларимиз устидан ғолиб қил. Мусибатимизни динимизда қилма. Дунёни энг катта ғамимиз ва бор билган илмимиз қилиб қўйма. Бизларга раҳм-шафқатни билмайдиганларни ҳукмрон қилма”.

«رَبِّ أَعِنِّي وَلَا تُعِنِّ عَلَيَّ، وَانصُرْنِي وَلَا
 تَنْصُرْ عَلَيَّ، وَامْكُرْ لِي وَلَا تَمْكُرْ عَلَيَّ،
 وَاهْدِنِي وَيَسِّرِ الْهُدَى لِي، وَانصُرْنِي عَلَى
 مَنْ بَغَى عَلَيَّ، رَبِّ اجْعَلْنِي لَكَ شَكَرًا، لَكَ
 ذَكَرًا، لَكَ رَهَابًا، لَكَ مَطْوَعًا، لَكَ مُحِبًّا،
 إِلَيْكَ أَوْاهًا مُنِيبًا، رَبِّ تَقَبَّلْ تَوْبَتِي،
 وَاغْسِلْ حَوْبَتِي، وَأَجِبْ دَعْوَتِي، وَثَبِّتْ
 حُجَّتِي، وَسَدِّدْ لِسَانِي، وَاهْدِ قَلْبِي، وَاسْأَلْ
 سَخِيمَةَ صَدْرِي».

*Робби аъинни вала туъин ғалайя
 вансурни ва лаа тансур ғалайя*

*вамкур лий ва лаа тамкур ʔалайя
 ваҳдиний ва яссирил ҳудаа лий,
 вансурний ʔалаа ман багоо ʔалай.
 Роббижʔалний лака шаккаарон
 лака заккаарон лака роҳҳаабан
 лака митвааʔан лака мухбитан
 илайка аввааҳан мунийбаа, робби
 тақоббал тавбатий, вағсил
 ҳавбатий ва ажиб даъватий ва
 саббит ҳужжатий ва саддид
 лисааний ваҳди қолбий, васлул
 сахиймата содрий.*

“Раббим! Менга ёрдам бергин,
 менга қарши ёрдам бермагин.
 Менинг фойдамга нусрат
 бергин, менинг зиддимга нусрат
 бермагин. Менинг фойдамга макр

қилгин, зараримга макр қилмагин. Мени ҳидоят эт ва менга ҳидоятни осон қилгин. Менга тажовуз қилганларнинг устидан менга ёрдам бергин. Раббим! Мени Ўзингга кўп шукр келтирувчи, Ўзингни кўп зикр қилувчи, Ўзингдан кўрқиб турувчи, Ўз амрингга бўйсунувчи, Ўзингга хушуъ-хузуъ ила талпинувчи, кўп оҳ урувчи ва барча ишларда ўзингга қайтувчи қилгин. Тавбамни қабул эт. Гуноҳимни юв. Дуомни ижобат эт. Хужжатимни собит эт. Қалбимни ҳидоят эт. Тилимни тўғри эт. Қалбимдан (ҳасад, нафрат, адоват каби) иллатларни суғуриб ол”.

15

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ، وَتَرْكَ
 الْمُنْكَرَاتِ، وَحُبَّ الْمَسَاكِينِ، وَأَنْ تَغْفِرَ
 لِي وَتَرْحَمَنِي، وَإِذَا أَرَدْتَ فِتْنَةً فِي قَوْمٍ
 فَتَوَفَّنِي غَيْرَ مَفْتُونٍ، وَأَسْأَلُكَ حُبَّكَ وَحُبَّ
 مَنْ يُحِبُّكَ، وَحُبَّ عَمَلٍ يُقَرِّبُ إِلَى حُبِّكَ»

*Аллоҳумма инний ас'алука фиълал
 хойрооти ва таркал мункарооти
 ва ҳуббал масаакийн, ва ан
 тағфиро лий ва тарҳаманий,
 ва изаа ародта фитнатан фий
 қовмин фатаваффаний гоиро
 мафтуун. Ва ас'алука ҳуббака
 ва ҳубба ман юҳиббука ва ҳубба
 ғамалин юқоррибу илаа ҳуббик.*

“Эй Аллоҳ, мен Сендан яхши амаллар қилишни, ёмон ишларни тарк этишни, мискин-бечораларни севишни, мени кечиришингни ва раҳм айлашингни сўрайман. Агар одамларга фитнани ирода қилсанг, мени фитна лантирмасдан жонимни ол! Мен Сендан Сени севишни, Сени севувчиларни севишни ва Сенинг муҳаббатингга яқинлаштирадиган амалларни севишни сўрайман”.

(Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи ва саллам ушбу дуолар ҳақида бундай деганлар: “Албатта улар ҳақдир. Уларни ўқиб-ўрганинглари”.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الثَّبَاتَ فِي الْأَمْرِ،
 وَالْعَزِيمَةَ عَلَى الرُّشْدِ، وَأَسْأَلُكَ مُوجِبَاتِ
 رَحْمَتِكَ، وَعَزَائِمَ مَغْفِرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
 شُكْرَ نِعْمَتِكَ، وَحُسْنَ عِبَادَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ
 قَلْبًا سَلِيمًا، وَلِسَانًا صَادِقًا، وَأَسْأَلُكَ مِنْ
 خَيْرِ مَا تَعَلَّمَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا
 تَعَلَّمَ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا تَعَلَّمَ، إِنَّكَ أَنْتَ
 عَلَّامُ الْغُيُوبِ»

Аллоҳумма инний ас'алука
 сабаата фил-амри вал-
 ъазиймата ълалар-рушди ва

*ас’алука муужсибаати роҳматик,
 ва ъазааима мағфиротик, ва
 ас’алука шукро ниъматика ва
 ҳусна ъибаадатик, ва ас’алука
 қолбан салиймаа, ва лисаанан
 соодиқоо, ва ас’алука мин хойри
 маа таъламу ва аъуузу бика
 мин шарри маа таъламу ва
 астағфирука лимаа таълам,
 иннака анта ъаллаамул гуйууб.*

“Эй Аллоҳ! Сендан (дунё ва охиратимга тегишли барча) ишларда сабот, тўғри йўлда туришимда азму-қарор сўрайман! Сендан раҳматингни ва мағфиратингни вожиб қиладиган сабабларни сўрайман.

Сендан неъматларинг учун шукр қилишни, гўзал ибодатлар бажо айлашни илтижо қиламан! Сендан соғлом қалб, тўғри сўзлагувчи тил сўрайман! Сендан мен учун хайрли деб билганингни сўрайман! Ёмонидан эса паноҳ беришингни тилайман! Сенга маълум бўлиб, менга номаълум бўлган хатоларимнинг барчаси учун истиффор айтаман! Албатта Сен ғайбларни билгувчи зотсан!”

(Ҳадисда айтилишича, бу дуо тиллаю кумуш хазиналардан яхшироқдир)

«اللَّهُمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ
عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي
فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَا قَضَيْتَ، إِنَّكَ
تَقْضِي وَلَا يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لَا يَذِلُّ مَنْ
وَالَيْتَ، وَلَا يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ، تَبَارَكْتَ
رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»

*Аллоҳуммаҳдиний фийман ҳадайт,
ва ғаафиний фийман ғаафайт, ва
тавалланий фийман таваллайт,
ва баарик лий фиймаа аътойт, ва
қиний шарро маа қозойт, иннака
тақзий валаа юқзоо ғалайк, иннаҳуу*

*лаа язиллу ман ваалайта ва лаа
яъиззу ман ъаадайт, табаарокта
роббанаа ва таъаалайт.*

“Эй Аллоҳ! Мени ҳидоят этган кишиларинг қатори ҳидоят эт. Офият (соғлик, гуноҳлардан поклик) ато этганларинг қаторида офият бер. Яқин тутганларинг қаторида мени ҳам Ўзингга яқин эт. Ато қилган нарсаларингни мен учун баракотли эт. Қазо-ҳукм этган нарсаларинг ёмонлигидан мени асра. Албатта Сен ҳукм этасан, Сенга қарши ҳукм этилмас. Сен дўст тутган киши хор бўлмас ва Сен душман тутган киши азиз бўлмас. Парвардигоро! Сен баракотли-буюк ва олий зотдирсан”.

«اللَّهُمَّ بِعِلْمِكَ الْغَيْبِ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ،
 أَحْيَيْتَنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْرًا لِي، وَتَوَفَّيْتَنِي إِذَا
 عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْرًا لِي، وَأَسْأَلُكَ خَشِيَّتَكَ فِي
 الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَكَلِمَةَ الْإِخْلَاصِ فِي الرِّضَا
 وَالغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيمًا لَا يَنْفَدُ، وَقُرَّةَ
 عَيْنٍ لَا تَنْقَطِعُ، وَأَسْأَلُكَ الرِّضَاءَ بِالْقَضَاءِ،
 وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ، وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
 وَجْهِكَ، وَالشُّوقَ إِلَى لِقَائِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ
 مِنْ ضَرَاءٍ مُضِرَّةٍ، وَفِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيْنًا
 بِزِينَةِ الْإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»

Аллоҳумма биъилмикал зойба
 ва қудротика ѓалал холқи
 аҳйиний маа ѓалимтал ҳайаата
 хойрон лий ва таваффаний изаа
 ѓалимтал вафаата хойрон лий,
 ва ас'алука хошятака фил-зойби
 ваи-шаҳаадати ва калиматал-
 ихлааси фир-ризоо вал-ғозоб. Ва
 ас'алука наъийман лаа янфаду ва
 қуррота ѓайнин лаа танқотиъ.
 Ва ас'алукар ризооа бил-қозоои
 ва бардал-ѓайши баъдал мавти
 ва лаззатан нозори илаа ваҗҳика
 ваи-шаавқоилаалиқооик, ва аъузу
 бика мин зорроа музирротин ва
 фитнатин музиллаҳ. Аллоҳумма
 заййиннаа би-зийнатил иймаани
 ваҗъалнаа ҳудаатан муҳтадийн.

“Эй Аллоҳ! Ғайбни билишинг ва яратишга қодирлигинг билан сўрайман: агар ҳаётни мен учун хайрли деб билсанг, яшат. Агар ўлимни мен учун хайрли деб билсанг, ўлим бер. Эй Аллоҳ! Мени ошқору ғайб (ишлар, ҳолатлар)да Ўзингдан кўрқадиган эт. Розилигу ғазаб (ҳолатда, иш) да холис сўзлашни сўрайман. Туганмас неъмат, узилмас-абдий севинч сўрайман. Қазо-ҳукмга розиликни, ўлимдан сўнг яхши ҳаётни сўрайман. Юзингни кўриш лаззатини ва висолинг

шавқини сўрайман! Зарарли қайғулар ва адаштирувчи фитналардан Ўзингдан паноҳ тилайман. Эй Аллоҳ! Бизни иймон зийнати ила зийнатла ҳамда тўғри йўлга бошловчи ва тўғри йўлда юрувчилардан қил”.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي
مِنْ بَيْنِ يَدَيْ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي،
وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ
أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

*Аллоҳумма инний ас'алукал
ѓаафията фид-дунйаа вал-
аахироҳ, Аллоҳумма ас'алукал
ѓафва вал ѓаафията фий
дийний ва дунйаая ва аҳлий
ва маалий, Аллоҳуммастур*

*Ъавроотий ва аамин ровъаатий,
Аллоҳуммаҳфазний мин байни
ядайя ва мин холфий ва ъан
ямийний ва ъан шимаалий ва мин
фавқий, ва аъуuzu биъазоматика
ан узтаала мин таҳтий.*

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан дунё ва охиратда афву офият сўрайман. Эй Аллоҳ! Мен Сендан динимда, дунёйимда, аҳлимда ва молимда афву офият тилайман. Эй Аллоҳ! Менинг авратимни беркит! Қўрқувимдан омонлик беркетказ. Эй Аллоҳ! Мени олдимдан ҳам, ортимдан ҳам, ўнгимдан ҳам, сўлимдан ҳам, тепамдан ҳам Ўзинг сақла! Оёғим остидан хиёнатга учрашдан Сенинг улуғлигинг ила паноҳ сўрайман”..

صِحِّحِ الدُّعَاءَ وَالشُّعَائِرَ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

**Пайғамбаримиз
паноҳ сўраган
нарсалар**

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا عَمِلْتُ
وَشَرِّ مَا لَمْ أَعْمَلْ»

*Аллоҳумма инний аъуuzu бика мин
шарри маа ъамилту ва шарри
маа лам аъмал.*

“Эй Аллоҳ, мен Сендан қилган
ишларим ёмонлигидан ҳам,
қилмаган ишларим ёмонлигидан
ҳам паноҳ сўрайман!”

(Бу дуо Расулуллоҳ соллаллоҳу
алайҳи ва салламнинг энг кўп
ўқийдиган дуолари эди)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ وَأَنَا
أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُ»

*Аллоҳумма инний аъуuzu бика ан
уширика бика ва ана аъламу ва
астағфирука лимаа лаа аълам.*

“Эй Аллоҳ, мен ўзим билган
ҳолатимда Сенга ширк келтириб
қўйишдан паноҳ тилайман,
билмаган ҳолатим учун Сенга
истиғфор айтаман”.

(Бу дуо риёни кетказади)

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ زَوَالِ نِعْمَتِكَ،
وَتَحَوُّلِ عَافِيَتِكَ، وَفُجَاءَةِ نِقْمَتِكَ،
وَجَمِيعِ سَخَطِكَ»

*Аллоҳумма инний аъуузу бика мин
заваали ниъматика ва таҳаввули
ъаафиятика ва фуҷсаа'ати
ниқматика ва жамийъи сахотик.*

“Эй Аллоҳим, берган неъматинг
кетиб қолишидан, берган
офиятинг ўзгариб кетишидан,
тўсатдан келувчи азобингдан
ва жамики ғазабингдан паноҳ
тилайман”.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ مُنْكَرَاتِ الْأَخْلَاقِ،
وَالْأَعْمَالِ، وَالْأَهْوَاءِ، وَالْأَذْوَاءِ»

*Аллоҳумма инний аъуuzu бика
мин мункароотил ахлаақи вал-
аъмаали вал-аҳвааи вал-адваа’.*

“Эй Аллоҳим, хулқваамалларнинг
ҳамда хоҳишу истакларнинг ва
касалликларнинг ёмонлигидан
Сенинг номинг ила паноҳ
тилайман”.

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ،
وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ،
وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ»

*Аллоҳумма инний аъузу бика
мин жаҳдил балааи ва дарокиши
шақоои ва сууил қозоои ва
шамаататил аъдаа’.*

“Аллоҳим, мен Сендан машаққатли балодан, оғир бахтсизликдан, қазою қадарнинг ёмонидан ва душманнинг ичи қоралигидан паноҳ тилайман”.

6

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْعَجْزِ، وَالْكَسَلِ،
 وَالْجُبْنِ، وَالْبُخْلِ، وَالْهَرَمِ، وَعَذَابِ الْقَبْرِ
 اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكَّاهَا أَنْتَ خَيْرُ
 مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيِّهَا وَمَوْلَاهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي
 أَعُوذُ بِكَ مِنْ عِلْمٍ لَا يَنْفَعُ، وَمِنْ قَلْبٍ لَا
 يَخْشَعُ، وَمِنْ نَفْسٍ لَا تَشْبَعُ، وَمِنْ دَعْوَةٍ لَا
 يُسْتَجَابُ لَهَا»

*Аллоҳумма инний аъуuzu бика
 минал ъажзи вал-касали вал-
 жубни вал-бухли вал-ҳароми ва
 ъазаабил қобр, Аллоҳумма аати*

*нафсий тақвааҳаа, ва заққиҳаа
анта хойру ман заққааҳаа,
анта валиййуҳаа ва мавлааҳаа.
Аллоҳумма инний аъузу бика
мин ъилмин лаа янфаъ, ва мин
қолбин лаа яхшаъ, ва мин нафсин
лаа ташбаъ, ва мин даъватин
лаа юстажаабу лаҳаа.*

“Эй Аллоҳим, Сенинг номинг ила ожизликдан ва дангасаликдан, кўрқоқликдан ва бахилликдан, ғам-қайғудан ва қабр азобидан паноҳ тилайман. Аллоҳим, қалбимни тақволи қил ва уни поклагин, албатта

Сен покловчиларнинг энг яхшисидирсан. Сен қалбнинг эгаси ва ҳожасидирсан. Аллоҳим, Сенинг номинг ила фойда бермайдиган илмдан ва кўркмайдиган қалбдан, тўймайдиган нафсдан ва ижобат қилинмайдиган дуодан паноҳ тилайман”.

7

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الهمِّ وَالْحَزَنِ،
وَالعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ،
وَضَلَعِ الدِّينِ، وَغَلْبَةِ الرِّجَالِ»

*Аллоҳумма инний аъуузу бика минал
ҳамми вал-ҳазани вал-ъажзи вал-
касали вал-бухли вал-жубни ва
золаъид дайни ва золабатир рижаал.*

“Парвардигоро! Мен Сендан
ташвишу ғамдан, ожизликдан,
ялқовликдан, бахилликдан,
қўрқоқликдан, қарзнинг
оғирлигидан ва кишиларнинг
ғолиб бўлиб кетишидан паноҳ
беришингни сўрайман”.

8

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ سَمْعِي، وَمِنْ
شَرِّ بَصَرِي، وَمِنْ شَرِّ لِسَانِي، وَمِنْ شَرِّ
قَلْبِي، وَمِنْ شَرِّ مَنِّي»

*Аллоҳумма инний аъуузу бика
мин шарри самъий ва мин шарри
басорий ва мин шарри лисааний
ва мин шарри қолбий ва мин
шарри манийийй.*

“Эй Аллоҳ, мен Сендан
қулоғимнинг ёмонлигидан,
кўзимнинг ёмонлигидан, тилимнинг
ёмонлигидан, қалбимнинг
ёмонлигидан ва манийимнинг
ёмонлигидан паноҳ тилайман”.

9

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ النَّارِ وَمِنْ
عَذَابِ النَّارِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ فِتْنَةِ الْغِنَى، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْفَقْرِ،
وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ»

*Аллоҳумма инний аъуuzu бика мин
фитнатин наари ва мин ъазаабин
наар, ва аъуuzu бика мин фитнатил
қобри ва аъуuzu бика мин ъазаабил
қобр, ва аъуuzu бика мин фитнатил
гинаа ва аъуuzu бика мин фитнатил
фақр, ва аъуuzu бика мин фитнатил
масийҳид дажжаал.*

“Эй Аллоҳ, мен Сендан дўзах фитнасидан ва дўзах азобидан паноҳ сўрайман. Сендан қабр фитнасидан паноҳ сўрайман ва Сендан қабр азобидан паноҳ сўрайман. Мен Сендан бойлик фитнасидан паноҳ сўрайман ва Сендан фақирлик фитнасидан паноҳ сўрайман. Мен Сендан Масиҳ-Дажжол фитнасидан паноҳ сўрайман”.

10

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِعِزَّتِكَ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
أَنْ تُضِلَّنِي، أَنْتَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ،
وَالْجِنُّ وَالْإِنْسُ يَمُوتُونَ»

*Аллоҳумма инний аъуuzu би-
ъиззатика лаа илааҳа иллаа
анта ан тузилланий, антал
ҳаййуллазий лаа ямуут, вал-
жинну вал-инсу ямуутуун.*

“Эй Аллоҳ, мени адаштирмоғингдан иззатинг ила паноҳ тилайман. Сендан бошқа ҳақ илоҳ йўқдир. Сен тирикдирсан ва ўлмайсан, инс ва жинлар эса ўлгувчидирлар”.

11

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْبَرَصِ،
وَالْجُنُونِ، وَالْجُذَامِ، وَمِنْ سَيِّئِ الْأَسْقَامِ»

*Аллоҳумма инний аъуuzu бика
минал бароси вал-жунууни вал-
жузаами ва мин саййи'ил асқоом.*

“Аллоҳим, Сенинг номинг ила
песлик, жиннилиқ, мохов ва
ёмон касалликлардан паноҳ
тилайман».

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ يَوْمِ السَّوْءِ،
وَمِنْ لَيْلَةِ السَّوْءِ، وَمِنْ سَاعَةِ السَّوْءِ،
وَمِنْ صَاحِبِ السَّوْءِ، وَمِنْ جَارِ السَّوْءِ
فِي دَارِ الْمُقَامَةِ»

*Аллоҳумма инний аъуузу бика мин
явмис суу'и ва мин лайлатис суу'и
ва мин сааъатис суу'и ва мин
сооҳибис суу'и ва мин жаарис
суу'и фий даарил муқоомаҳ.*

Ω Αλλάχ, ζητώ καταφύγιο σε εσάς
από μια κακή μέρα, από μια κακή
νύχτα, από μια κακή στιγμή, από
έναν κακό σύντροφο και από έναν
κακό γείτονα στην τελική κατοικία.

«أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الْفِتَنِ، مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَّنَ»

*Аъуuzu биллаҳи минал фитани
маа зоҳаро минҳаа ва маа батон.*

“Аллоҳдан фитналардан,
ошкорасию яширинидан паноҳ
беришини сўрайман”.

صَحِيحُ الدُّعَاءِ وَالشَّعَائِرِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

Руқя
(дам солиш)
дуолари

Фотиҳа сурасини 7 марта ўқиш.

﴿أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، بِسْمِ
 اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ ﴿٢﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٣﴾ مَلِكِ يَوْمِ
 الدِّينِ ﴿٤﴾ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿٥﴾
 أَهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ﴿٦﴾ صِرَاطَ الَّذِينَ
 أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ
 وَلَا الضَّالِّينَ ﴿٧﴾﴾ [الفاتحة: ١-٧]

Аллоҳдан (Аллоҳнинг
 раҳматидан) қувилган шайтон
 ёмонлигидан паноҳ сўрайман.

Меҳрибон ва раҳмли Аллоҳ номи
билан бошлайман.

“Ҳамду сано бутун оламлар
ҳожаси, меҳрибон ва раҳмли,
жазо (қиёмат) кунининг эгаси —
подшоҳи бўлмиш Аллоҳ учундир.
Сенгагина ибодат қиламиз ва
Сендангина мадад сўраймиз.
Бизларни ғазабга дучор бўлмаган
ва ҳақ йўлдан тоймаган зотларга
инъом қилган йўлинг бўлмиш
тўғри йўлга йўллагайсан”. Омин.

2

“Оятул курсий”ни бир марта ўқиш.

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥]

“Аллоҳдан ўзга ҳеч қандай илоҳ йўқ. Фақат Унинг ўзи

бордир. У тирик ва абадий турувчидир. Уни на мудроқ ва на уйқу олмайди. Осмонлар ва ердаги бор нарсалар Уникидир. Унинг ҳузурида ҳеч ким (бировни) Унинг изнисиз оқлай олмайди. У барча одамларнинг олдиларидаги ва орқаларидаги бор нарсани билади. Улар У зотнинг илмидан фақат Ўзи истаган нарсаларнигина биладилар. Унинг арши-курсиси осмонлар ва ердан кенгдир. Уни осмонлар ва ерни ҳифзу ҳимоятда сақлаб туриш қийнамайди. У энг юксак ва буюқдир” (Бақара сураси, 255-оят).

3

Ихлос ва иккала “Қул аъуuzu”ларни ўқийди, кейин иккала кафтига туфлайди ва оғриётган жойини силайди. Буни 3 марта такрорлайди.

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝۱ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝۲
لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝۳ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ وُكُوفًا
أَحَدٌ ۝۴﴾ [سورة الإخلاص]

“Айтинг: У — Аллоҳ бирдир (ягонадир). Аллоҳ (барча ҳожатлар билан) кўзланувчидир. У туғмаган ва туғилмагандир. Ҳеч ким У зотга тенг эмасдир”.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ مَا
 خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾ وَمِنْ
 شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
 إِذَا حَسَدَ ﴿٥﴾﴾ [سورة الفلق]

“АЙТИНГ: Мен ТОНГ
 Парвардигоридан (менга)
 Ўзи яратган нарсаларининг
 ёмонлигидан, зулматга чўмган
 кечанинг ёмонлигидан,
 тугунларга дам солувчи
 (жодугар)ларнинг ёмонлигидан
 ва ҳасад қилаётган ҳасадгўйнинг
 ёмонлигидан паноҳ беришини
 сўраб илтижо қилурман”.

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ النَّاسِ ﴿٢﴾
إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾
الَّذِي يُوسِّسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنْ
الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ ﴿٦﴾﴾ [سورة الناس]

“Айтинг: Мен барча инсонларнинг Парвардигоридан, барча инсонларнинг Подшоҳидан, барча инсонларнинг Илоҳидан (менга) Ўзи жин ва инсонлардан бўлган, инсонларнинг дилларига васваса соладиган, (қачон Аллоҳнинг номи зикр қилинганида) яшириниб оладиган васвасачи (шайтон)нинг ёмонлигидан паноҳ беришин сўраб илтижо қилурман”.

4

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ أَذْهِبِ الْبَاسَ، اشْفِ
 أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً
 لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»

*Аллоҳумма роббан нааси азҳибил
 баас, шифи анташ шаафий,
 лаа шифаа'а иллаа шифааук,
 шифаа'ан лаа югоодиру сақомаа.*

“Эй Аллоҳ, эй инсонлар
 Парвардигори! Зарарни кетказ.
 Ўзинг шифо бер, Сен шифо
 берувчисан. Сенинг шифойингдан
 бошқа шифо йўқдир. Касалликни
 умуман қолдирмайдиган (комил)
 шифо бер!”

(Оғриётган жойни ёки беморни
ўнг қўли билан силаган ҳолда бу
дуони ўқийди)

«بِسْمِ اللّٰهِ، تُرْبَةُ اَرْضِنَا، بِرِيقَةِ بَعْضِنَا،
يُشْفِي سَقِيمُنَا، بِاِذْنِ رَبِّنَا»

*Бисмиллаҳи турбату арзинаа
би-рийқоти баъзинаа юшфиаа
сақиймунаа би-изни роббинаа.*

“Аллоҳ номи билан. Еримиз
тупроғи, бир-биримизнинг
тупуги билан Аллоҳнинг изни
ила беморимиз шифо топсин”.

(Бармоғига ўзининг тупугидан суртади, кейин уни тупроққа теккизади, сўнг у билан оғриқ ёки жароҳат ўрнини силайди ва мазкур дуони айтади)

«بِسْمِ اللّٰهِ» «أَعُوذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ
شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَازِرُ»

“Бисмиллаҳ”. “Аъуузу биллааҳи ва қудротихи мин шарри маа ажиду ва уҳаазир”.

“Аллоҳ номи билан”. “Аллоҳдан, Унинг қудратидан мен сезаётган ва хавфланаётган нарсанинг ёмонлигидан паноҳ тилайман”.

(Қўлини оғриётган жойига қўяди ва 3 марта «بِسْمِ اللّٰهِ» «Бисмиллаҳ» дейди. Кейин 7 марта: «أَعُوذُ بِاللّٰهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا آجِدُ وَأُحَاذِرُ» «Аъуузу биллааҳи ва қудротихий мин шарри маа ажиду ва уҳаазир» деб айтади.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللّٰهِ التَّامَّةِ، مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَّامَّةٍ»

Аъуузу би калимаатиллааҳит тааммаҳ, мин кулли шайтоонин ва ҳааммаҳ, ва мин кулли ъайнин лааммаҳ.

“Ҳар бир шайтон ва зараркунандадан ҳамда тегадиган ёмон кўздан Аллоҳнинг мукаммал калималари билан паноҳланаман”.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»

Аъузу би калимаатиллааҳит тааммаати мин шарри маа холақ.

“Аллоҳнинг мукаммал сўзлари билан яратганларининг ёмонлигидан паноҳ тилайман”.

9

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ،
فِي الْأَرْضِ، وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

*Бисмиллааҳиллазий лаа язурру
маъасмиҳии шай’ун фил-арзи
ва лаа фис-самаа’и ва ҳувас
самийъул ъалийм.*

“Унингисмибиланбиргабўлганда
на ердаги ва на осмондаги бирон
нарса зарар бера олмайдиган
Аллоҳ исми билан паноҳланаман.

У эшитувчи, билувчи зотдир”.

(Бу дуони 3 марта айтади)

10

«بِسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ،
 مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ اَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ،
 اللّٰهُ يَشْفِيْكَ بِاسْمِ اللّٰهِ اَرْقِيْكَ»

Бисмиллааҳи арқийк, мин кулли шай'ин ю'зийк, мин шарри кулли нафсин ав ʻайнин ҳаасидин Аллооҳу яшфийк, бисмиллааҳи арқийк.

“Сенга озор бераётган ҳамма нарсадан, ҳар бир жон ёки ҳасадгўй кўзнинг ёмонлигидан сени Аллоҳнинг исми билан руқя қиламан. Аллоҳ сенга шифо берсин. Сени Аллоҳнинг исми билан руқя қиламан”.

«أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ
الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ»

*Ас’алуллоҳал ъазийма роббал
ъаршил ъазийми ан яшфияк.*

“Буюк арш Парвардигори бўлган
буюк Аллоҳдан сенга шифо
беришини сўрайман”.

(Бу дуони 7 марта айтади. Агар
уни ўзига ўқиса, бундай дейди:
“Ас’алуллоҳал ъазийма роббал
ъаршил ъазийми ан яшфияний”.

Руқя қилиш асносида риоя этилиши лозим бўлган айрим шартлар ва кўрсатмалар бор. Улар қуйидагилардир:

Руқя Қуръон ва Суннатда келган саҳиҳ хабарлар асосида бўлиши, хоҳ услубида ва хоҳ сўзларида бўлсин, ширк, бидъат ва ҳаром иш ҳамда сўзлардан узоқ бўлиши шарт.

Мусулмон Раббига боғланиши ва Унга таваккал қилиши ҳамда руқя фақат Аллоҳ таолонинг изни билангина таъсир этадиган бир сабаб эканини билиши.

Руқяни шунчаки тажриба учун эмас, балки унинг таъсирига аниқ ишонган ҳолда қилиш шарт. Руқя ўқувчи ҳам, унга руқя қилинаётган шахс ҳам руқянинг таъсир кучига ва у сабабли шифо топишга қатъий ишонишлари керак.

Қуръони каримнинг барча оятлари шифодир. Аллоҳ таоло айтади:

﴿وَنُنزِّلُ مِنَ الْقُرْآنِ مَا هُوَ شِفَاءٌ وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾

[الإسراء: ٨٢]

“Биз мўминлар учун шифо ва раҳмат бўлган Қуръон оятларини нозил қилурмиз” (Исро, 82). Бироқ руқя экани хабар берилган оятлар билан руқя қилиш афзалдир.

5

Бемор ўзини ўзи руқя қилиши бошқа биров қилганидан кўра афзалдир. Зеро, шундай қилиш бемор учун фойдалироқ ва унинг Аллоҳга бўлган муҳтожлигини изҳор этишда янада ишончлироқ саналади. Чунки қалб уйғоқ ва ният холис бўлишининг руқяга таъсири бор.

صَحِيحُ الدَّعَاوِ وَالسَّلَامَاتِ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى

Эрталаб ва
кечқурун
айтиладиган
зикрлар

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ،
لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ»

*Лаа илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳуу
лаа шарийка лаҳ, лаҳул мулку ва
лаҳул ҳамду ва ҳува ъалаа кулли
шай'ин қодийр.*

“Аллоҳдан ўзга барҳақ маъбуд
йўқ. У ёлғиз, шериксиз зотдир.
Мулк ҳам, ҳамд ҳам Уникидир ва
У барча нарсага қодир”.

10 марта айтилади

2

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
 لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
 إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَخَيْرَ
 مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا
 الْيَوْمِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ
 مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، وَفِتْنَةِ
 الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

*Асбахнаа ва асбахал мулку
 лиллааҳи вал ҳамду лиллааҳи лаа
 илааҳа иллаллооҳу ваҳдаҳу лаа
 шарийка лаҳ. Аллоҳумма инний*

*ас'алука хойро маа фий ҳаазал
явми ва хойро маа баъдиҳ, ва
аъуuzu бика мин шарри маа фий
ҳазал явми ва шарри маа баъдиҳ.
Аллоҳумма инний аъуuzu бика
минал касали вал ҳароми ва суу'ил
кибари ва фитнатид дунйаа ва
ъазаабил қобр.*

Тонг оттирдик ва Аллоҳнинг
бутун мулки ҳам тонг оттирди.
Ҳамд Аллоҳникидир. Аллоҳдан
ўзга барҳақ маъбуд йўқ. У ёлғиз,
шериксиз зотдир. Эй Раббим!
Мен Сендан бу кундаги ва ундан
кейиндаги яхшиликни сўрайман.
Бу кундаги ва ундан кейиндаги

ёмонликдан паноҳ беришингни сўрайман. Парвардигоро, мен Сенданялқовликдан, кексаликдаги заифликдан, ёмон қаришдан, дунё фитнаси ва қабр азобидан паноҳ беришингни сўрайман”.

Тонгда айтади

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمَلِكُ لِلَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ،
لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُمَّ
إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ، وَخَيْرِ
مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ
اللَّيْلَةِ، وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَالْهَرَمِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ،
وَفِتْنَةِ الدُّنْيَا، وَعَذَابِ الْقَبْرِ»

*Амсайнаа ва амсал мулку лиллааҳи
вал-ҳамду лиллааҳи лаа илааҳа
иллаллооҳу ваҳдаҳу лаа шарийка
лаҳ. Аллоҳумма инний ас'алука
хойро маа фий ҳаазихил лайлати
ва хойро маа баъдиҳаа, ва аъуузу
бика мин шарри маа фий ҳазихил
лайлати ва шарри маа баъдиҳаа.
Аллоҳумма инний аъуузу бика
минал касали вал ҳароми ва суу'ил
кибари ва фитнатид дунйаа ва
ъазаабил қобр.*

“Кечга етдик ва Аллоҳнинг бутун
мулки (ҳам) кечкиртирди. Ҳамд
Аллоҳникидир. Аллоҳдан ўзга

(ҳақ) илоҳ йўқ. У ёлғиз, шериксиз зотдир. Эй Раббим! Мен Сендан бу тундаги ва ундан кейиндаги яхшиликни сўрайман. Бу тундаги ва ундан кейиндаги ёмонликдан паноҳ беришингни сўрайман. Парвардигоро, мен Сендан ялқовликдан, кексаликдаги заифликдан, ёмон қаришдан, дунё фитнаси ва қабр азобидан паноҳ беришингни сўрайман”.

Тунда айтади

3

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي،
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبِئُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبِئُوءُ لَكَ بِذَنْبِي
فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ»

*Аллоҳумма анта роббий лаа илааҳа
иллаа анта холақтаний ва ана
ъабдука ва ана ъалаа ъаҳдика ва
ваъдика мастатоът, аъуузу бика
мин шарри маа сонаът, абуу'у лака
би ниъматика ъалайя ва абуу'у лака
би замбий фағфир лий фа иннаҳуу
лаа яғфируз зунууба иллаа ант.*

“Эй Аллоҳ! Сен Раббимсан ва Сендан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Мен Сенинг кулингман. Мен қурбим етганича Сенинг (алмисокда олган) аҳд-паймонинг ва (Пайғамбаринг тилида берган – ширк келтирмаган бандангни жаннатга киритиш) ваъданг(га эришиш)да (қўлимдан келганича тиришиб) турибман. Ўзим қилган нарсалар ёмонлигидан Сендан паноҳ бершингни тилайман. Сенинг менга берган неъматларингни ҳам, қилган гуноҳларимни ҳам эътироф этаман. Мени мағфират эт. Албатта фақат Сенгина гуноҳларни кечирувчисан”.

4

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا، وَبِكَ
نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ»

*“Аллоҳумма бика асбаҳнаа ва
бика амсайнаа ва бика наҳйаа
ва бика намууту ва илайкал
масийр”.*

“Эй Аллоҳ! Сен(инг ҳифзу-
ҳимоянгда, неъматларингга
чўмиб, зикринг ила машғул бўлиб)
тонг оттирдик, Сен(инг ҳифзу-
ҳимоянгда, неъматларингга
чўмиб, зикринг ила машғул
бўлиб) кечкирттирдик. Мана
шу ҳолда яшаймиз ва мана шу

ҳолда ҳаётдан кўз юмамиз. Қайта
тирилиш Сенгадир”.

Тонгда айтади

«اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ
نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»

*“Аллоҳумма бика амсайнаа ва
бика асбахнаа ва бика наҳйаа ва
бика намууту ва илайкан нушуур”.*

“Эй Аллоҳ! Сен(инг неъматинг)
билан тунга етдик, Сен(инг
марҳаматинг) билан тонгга етдик.
Сен тирилтирасан ва Сен вафот
топтирасан. Қайтиш Сенгадир”.

Тунда айтади

5

«اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ
الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَبَّ كُلِّ
شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي
وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِهِ، وَأَنْ أَقْتَرِفَ
عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»

*Аллоҳумма фаатирос самааваати
вал-арзи ѓаалимал зойби ваи-
шаҳаадати лаа илааҳа иллаа ант,
робба кулли шай'ин ва малийкаҳ,
аъуузу бика мин шарри нафсий ва
мин шарриш шайтоони ва ширкиҳ,
ва ан ақтарифа ѓалаа нафсий
суу'ан ав ажурроҳу илаа муслим.*

“Осмонлару ернинг яратувчиси,
ғайбу ошкорни билувчи
бўлган эй Аллоҳ! Сендан ўзга
ҳақ маъбуд йўқ! Эй барча
мавжудотнинг Парвардигори ва
Молики-подшоҳи! Нафсимнинг
ёмонлигидан, шайтоннинг
ёмонлигидан ва унинг ширк
(келтиришга чақириб қиладиган
васвасаси)дан паноҳ беришингни
илтижо қиламан. Ўзимга ёки
бошқа бир мусулмонга ёмонлик
етказишдан паноҳ тилайман”.

6

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ»

*Бисмиллааҳиллазий лаа язурру
маъасмиҳи шай’ун фил-арзи ва
лаа фис-самааи ва ҳувас самий’ул
ъалийм.*

“Унингисмибиланбиргабўлганда
на ердаги ва на осмондаги бирон
нарса зарар бера олмайдиган
Аллоҳ исми билан паноҳланаман.
У эшитувчи, билувчи зотдир”.

Уч марта айтади

«رَضِيْتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا،
وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا»

*Розийту биллааҳи роббан ва
бил-ислаами дийнан ва би-
Муҳаммадин соллаллоҳу алайҳи
ва саллама набиййаа.*

“Аллоҳни Раб деб, Исломни дин
деб ва Муҳаммад соллаллоҳу
алайҳи ва салламни пайғамбар
деб рози бўлдим”.

8

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا
وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي دِينِي وَدُنْيَايَ، وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ
عَوْرَاتِي، وَأَمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ
بَيْنِ يَدَيْي وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي وَعَنْ
شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ
أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»

*Аллоҳумма инний ас'алукал
ъаафията фид-дунйаа вал-
аахироҳ, Аллоҳумма инний
ас'алукал ъафва вал-ъаафията
фий дийний ва дунйаая ва аҳлий*

*ва маалий. Аллоҳуммастур
ъавроотий, ва аамин ровъаатий,
Аллоҳуммаҳфазний мин байни
ядайя ва мин холфий ва ўан
ямийний ва ўан шимаалий ва мин
фавқий, ва аъуузу биъазоматика
ан угтаала мин таҳтий.*

“Эй Аллоҳ! Мен Сендан дунё ва охиратда афву офият сўрайман. Эй Аллоҳим! Мен Сендан динимда, дунёйимда, аҳлимда ва молимда афву офият тилайман. Эй Аллоҳ! Менинг авратимни беркит! Кўрқувимдан омонлик бер-кетказ. Эй Аллоҳ! Мени олдимдан ҳам, ортимдан ҳам, ўнгимдан ҳам, чапимдан ҳам,

тепамдан ҳам Ўзинг сақла! Оёғим
остидан хиёнатга учрашдан
Сенинг улуғлигинг ила паноҳ
сўрайман”.

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ
مَا خَلَقَ»

*Аъуuzu бикалимаатиллааҳит
тааммаати мин шарри ма холақ.*

“Аллоҳнинг мукаммал сўзлари
билан яратганларининг
ёмонлигидан паноҳ тилайман”.

10

«أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

*Асбаҳнаа ѓалаа фитротил
ислаами ва калиматил ихлааси ва
дийни набийинаа Муҳаммадин
соллаллоҳу ѓалайҳи ва саллама
ва миллати абийнаа Иброоҳийма
ҳанийфан ва маа каана минал
муширкийн.*

“Ислом фитрадида, ихлос калимасида, набийимиз Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи ва саллам динида ва отамиз Иброҳим миллатида (турган ҳолда) тонг оттирдик. У (Иброҳим) ҳақиқий мусулмон бўлиб, мушриклардан эмасди”.

Тонгда айтади

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَكَلِمَةِ
 الْإِخْلَاصِ، وَدِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ - صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - وَمِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا،
 وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»

*Амсайнаа ъалаа фитротил
ислаами ва калиматил ихлааси ва
дийни набиййнаа Муҳаммадин
соллаллоҳу ъалайҳи ва саллама
ва миллати абийнаа Иброоҳийма
ҳанийфан ва маа каана минал
мушрикийн.*

“Ислом фитрадида, ихлос
калимасида, набиййимиз
Муҳаммад соллаллоҳу алайҳи
васаллам динида ва отамиз
Иброҳим миллатида (турган
ҳолда) кечга кирдик. У (Иброҳим)
ҳақиқий мусулмон бўлиб,
мушриклардан эмасди”.

Тунда айтади

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ أَصْلِحْ
لِي شَأْنِي كُلَّهُ، وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي
ظُرْفَةَ عَيْنٍ»

*Йаа ҳаййу йаа қоййууму би-
роҳматика астағийс, аслиҳ лий
ша'ний куллаҳу ва лаа такилниий
ила нафсий торфата ғайн.*

“Эй мангу ҳаёт ва абадий турувчи Зот! Сенинг раҳматинг билан мадад сўрайман. Менинг бутун шаъним-ишимни ўнгла ва мени бирон бир лаҳза ҳам ўзимга топшириб қўйма”.

«حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ»

*Ҳасбияллооҳу лаа илааҳа иллаа
ҳува ʔалайҳи таваккалту ва ҳува
роббул ʔаршил ʔазийм.*

“Аллоҳ менга кифоя қилувчидир.
Ундан ўзга ҳақ илоҳ йўқ. Унга
таваккал қилдим ва У улкан
аршнинг Парвардигоридир”.

Етти марта айтади

Китобда келган ҳадислар таҳрижи (манбаси)

Биринчи: Ҳамду сано ҳадислари таҳрижи

- ❶ Муслим ривояти, 600-ҳадис.
- ❷ Муслим ривояти, 477.
- ❸ Байҳақий “Шуаб ал-иймон”да (4087) ривоят қилган, Албоний “Саҳиҳ ат-тарғиб”да (1576) саҳиҳ санаган.
- ❹ Бухорий (1120, 7442) ва Муслим (769) ривояти.
- ❺ Муслим ривояти, 2713.
- ❻ Ҳоким “Мустадрак”да (1920) ривоят қилган, Албоний “Силсила”да (267) саҳиҳ деган.

- 7 Абу Довуд (1493) ва Термизий (3475) ривоят қилган ва ҳасан деган. Албоний “Мишкот ал-масобих”да (2/708) саҳиҳ санаган.
- 8 Бухорий (6345) ва Муслим (2730) ривояти.
- 9 Абу Довуд (1525) ва Ибн Можа (3382) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ат-тарғиб”да (1824) саҳиҳ деган.
- 10 Муслим ривояти, 2696.
- 11 Ибн Можа (3878) ривоят қилган, Албоний Ибн Можа таҳрижида саҳиҳ деган.
- 12 Муслим ривояти, 1218.
- 13 Бухорий ривояти, 6306.
- 14 Абу Довуд (1495) ва Термизий (3544) ривоят қилган, Албоний “Мишкот”да (2/708) саҳиҳ санаган.

- 15 Табароний “Авсат”да (7324) ривоят қилган, Албоний “Тарғиб”да (1839) саҳиҳ деган.
- 16 Аҳмад (6/24) ва Абу Довуд (873) ривояти. Албоний “Мишкот”да (1/192) саҳиҳ деган.
- 17 Абу Довуд (874) ва Насоий (1069) ривояти. Албоний “Саҳиҳ сунан ан-Насоий”да (3/289) саҳиҳ деган.
- 18 Муслим ривояти, 601.

Иккинчи: Намоз дуолари ҳадислари таҳрижи

- 1 Бухорий (744) ва Муслим (598) ривояти.
- 2 Муслим ривояти, 770.
- 3 Муслим ривояти, 771.
- 4 Бухорий (794) ва Муслим (484) ривояти.

- 5 Муслим ривояти, 486.
- 6 Муслим ривояти, 483.
- 7 Бухорий (6316) ва Муслим (763) ривояти.
- 8 Бухорий (1377) ва Муслим (588) ривояти.
- 9 Абу Довуд (1522) ва Насоий (1303) ривояти. Албоний “Мишкот”да (1/299) саҳиҳ деган.
- 10 Муслим ривояти, 771.
- 11 Бухорий (798) ва Муслим (589) ривояти.
- 12 Абу Довуд (792) ва Ибн Можа ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ ас-сағир”да (1/604) саҳиҳ деган.
- 13 Бухорий ривояти, 2822, 6390.
- 14 Бухорий (834) ва Муслим (2705) ривояти.

- 15 Ҳоким “Мустадрак”да (190) ривоят қилган ва саҳиҳ деган.
- 16 Муслим ривояти, 709.

Учинчи: Пайғамбаримиз сўраган дуолар ҳадислари таҳрижи

- 1 Бухорий (6389) ва Муслим (2690) ривояти.
- 2 Муслим ривояти, 2697.
- 3 Термизий (3563) ривоят қилган ва ҳасан деган. Албоний “Саҳиҳа”да (1/532) ҳадис санадини ҳасан деган.
- 4 Муслим ривояти, 2654. (يَا مُقَلَّبَ الْقُلُوبِ) “Эй, қалбларни айлантириб турувчи Зот, қалбимни динингда собитқадам қилгин” жумласини эса Термизий ривоят қилган (3522) ва: “Бу ҳасан ҳадис”, деган.

- 5 Аҳмад (6/134) ва Ибн Можа (2/1264) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ ас-сағир”да (1/274) саҳиҳ деган.
- 6 Термизий (3524) ва Насоий (“Ас-сунан ал-кубро”, 9/212) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (5820 – 1913) ҳасан деган.
- 7 Аҳмад ривояти, 4318. Шайхулислом Ибн Таймия ва шогирди Ибн Қаййим ҳадисни саҳиҳ деган. Қаранг: “Шифо ал-алил”, 274-бет.
- 8 Ибн Ҳиббон ривояти, “Киши ишлари қийинлашганида Аллоҳ жалла ва алодан ўзига ишларни енгиллатишини сўраши мустаҳаб экани” боби, 974-ҳадис. Албоний “Саҳиҳа”да (2886) саҳиҳ деган.
9. Муслим ривояти, 2721. Шайх Саъдий раҳимахуллоҳ бу дуо

ҳақида бундай деган: “Бу дуо ўзида яхшиликларни ниҳоятда кўп жамлаган ва фойдали дуолардандир. Шунингдек, у дин ва дунё яхшиликларини сўрашни қамраб олади” (“Баҳжат қулуб ал-аброр ва қуррат уюн ал-ахёр”, 205-бет.

- ¹⁰ Муслим ривояти, 2725.
- ¹¹ Муслим ривояти, 2720.
- ¹² Термизий (3513) ривоят қилган ва: “Бу ҳасан-саҳиҳ ҳадис”, деган.
- ¹³ Термизий (3502) ва Насоий (“Ас-сунан ал-кубро”, 10161) ривоят қилган, Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (1268) ҳасан деган.
- ¹⁴ Термизий ривоят қилган ва: “Бу ҳасан-саҳиҳ ҳадис”, деган.

- 15 Аҳмад (22109) ва Термизий (3235) ривоят қилган. Термизий: “Бу ҳасан-саҳиҳ ҳадис”, деган.
- 16 Табароний “Ал-кабир”да (7135) ривоят қилган. Албоний “Саҳиҳа”да: “Бу “жаййид” (ҳасан) санад”, деган.
- 17 Аҳмад (1718) ва Абу Довуд (1425) ривояти. Албоний “Мишкот”да (1273) саҳиҳ деган.
- 18 Аҳмад (18325) ва Насоий (1305) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (1301) саҳиҳ деган.
- 19 Абу Довуд (5074) ва Бухорий (“Ал-адаб ал-муфрад”, 1200) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-адаб ал-муфрад”да (912) саҳиҳ деган.

Тўртинчи: Пайғамбаримиз паноҳ тилаган ҳадислар таҳрижи

- ❶ Муслим (2716) ва Насоий (5524) ривояти.
- ❷ Бухорий “Ал-адаб ал-муфрад”да (716) ривоят қилган, Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ ас-сағир”да (1/694) саҳиҳ деган.
- ❸ Муслим ривояти, 2739.
- ❹ Термизий (3591) ва Табароний (“Ал-кабир”, 36) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (1/278) саҳиҳ деган.
- ❺ Бухорий (6616) ва Муслим (2707) ривояти.
- ❻ Муслим ривояти, 2722.
- ❼ Бухорий ривояти, 2893. Муслим ҳам (2706) бир қисмини ривоят қилган.

- 8 Абу Довуд (1551) ва Термизий (3492) ривояти. “Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (2/811) саҳиҳ деган.
- 9 Бухорий (6376) ва Муслим (589) ривояти.
- 10 Муслим ривояти, 2717.
- 11 Абу Довуд (1554) ва Насоий (5493) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (1/275) саҳиҳ деган.
- 12 Табароний “Ал-кабир”да (810) ривоят қилган, Албоний “Саҳиҳ ал-жомеъ”да (1299) ҳасан деган.
- 13 Аҳмад (2667) ва Муслим (2867) ривояти.

Бешинчи: Руқя дуолари таҳрижи

- 1 Бухорий (5749) ва Муслим (2201) ривояти. “Сунан ат-Термизий”да (2063) Фотиҳа сурасини етти марта ўқиб дам солганлари айтилади.

- 2 Муслим ривояти, 810. Унда айтилишича, “Оятул курсий” Аллоҳнинг Китобидаги энг буюк оятдир. “Саҳиҳ ал-Бухорий”да (2311) келишича, мазкур оят шайтонлардан ҳимоядир.
- 3 Бухорий (5735, 5748) ва Муслим (2192) ривояти.
- 4 Бухорий ривояти, 5742, 5743.
- 5 Бухорий (5745, 5746) ва Муслим (2194) ривояти.
- Нававий. “Шарҳу Саҳиҳ Муслим”дан (14/184) ҳадис шарҳига мурожаат этинг.
- 6 Муслим ривояти, 2202.
- 7 Бухорий ривояти, 3371.
- 8 Муслим ривояти, 2709.

- 9 Абу Довуд (5088) ва Ибн Можа (3869) ривояти. Албоний “Мишкот”да (2391) саҳиҳ деган.
- 10 Муслим ривояти, 2186.
- 11 Абу Довуд (3106) ва Термизий (2083) ривояти. Албоний “Саҳиҳ ат-тарғиб”да (3480) саҳиҳ деган.

Олтинчи: Тонгги ва тунги зикрлар таҳрижи

- 1 Аҳмад ривояти, 8719. Ибн Боз раҳимахуллоҳ “Тухфат ал-аброр” номли рисоласида ҳадис санадини ҳасан деган.
- 2 Муслим ривояти, 2723.
- 3 Бухорий ривояти, 3606.
- 4 Абу Довуд (5086) ва Термизий (3391) ривояти. Ҳадис санадини Ибн Боз саҳиҳ деган.

- 5 Аҳмад (6597), Абу Довуд (5076) ва Термизий (3529) ривояти. Бухорий “Ал-адаб ал-муфрад”да ривоят қилган, Ибн Боз ҳадисни ҳасан деган.
- 6 Имом Аҳмад (446) ва Термизий (10179) ривоят қилган. Термизий: “Ҳасан-саҳиҳ ҳадис”, деган.
- 7 Имом Аҳмад (18967) ва Термизий (3389) ривояти. Ибн Боз ҳадис санадини ҳасан деган.
- 8 Аҳмад (4785) ва Абу Довуд (5074) ривоят қилган, Ҳоким саҳиҳ деган.
- 9 Аҳмад (7898) ва Термизий (3437) ривояти. Ибн Боз ҳадис санадини ҳасан деган.
- 10 Аҳмад ривояти, 21144, 15367-ҳадислар. Ибн Боз раҳимахуллоҳ санадини саҳиҳ деган.

- 11 Насоий (10405) ва Баззор (2/282) ривояти. Албоний “Саҳиҳа”да (1/449) ҳасан деган.
- 12 Абу Довуд ривояти, 5081. Тўғрироқ фикрга кўра, ҳадис мавкуф, бироқ марфуъ ҳукмидадир. Албоний шундай деган (Қаранг: “Ас-силсила ас-саҳиҳа”, 11/449).

“Иқтидо” илмий вақф муассасаси

Набий соллаллоҳу алайҳи ва салламнинг суннатлари
ва кундалик зикрларини нашр этишни мақсад
қилганмиз.

Биз билан боғланишингиздан мамнун
бўламиз:

+966 50 376 6222

 doa.eqtidaa.com

@eqtidaa1

